ตำนานพระบาท
เขาคิชฌกูฏ

ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 4

โดย...พระครูธรรมสรคุณ

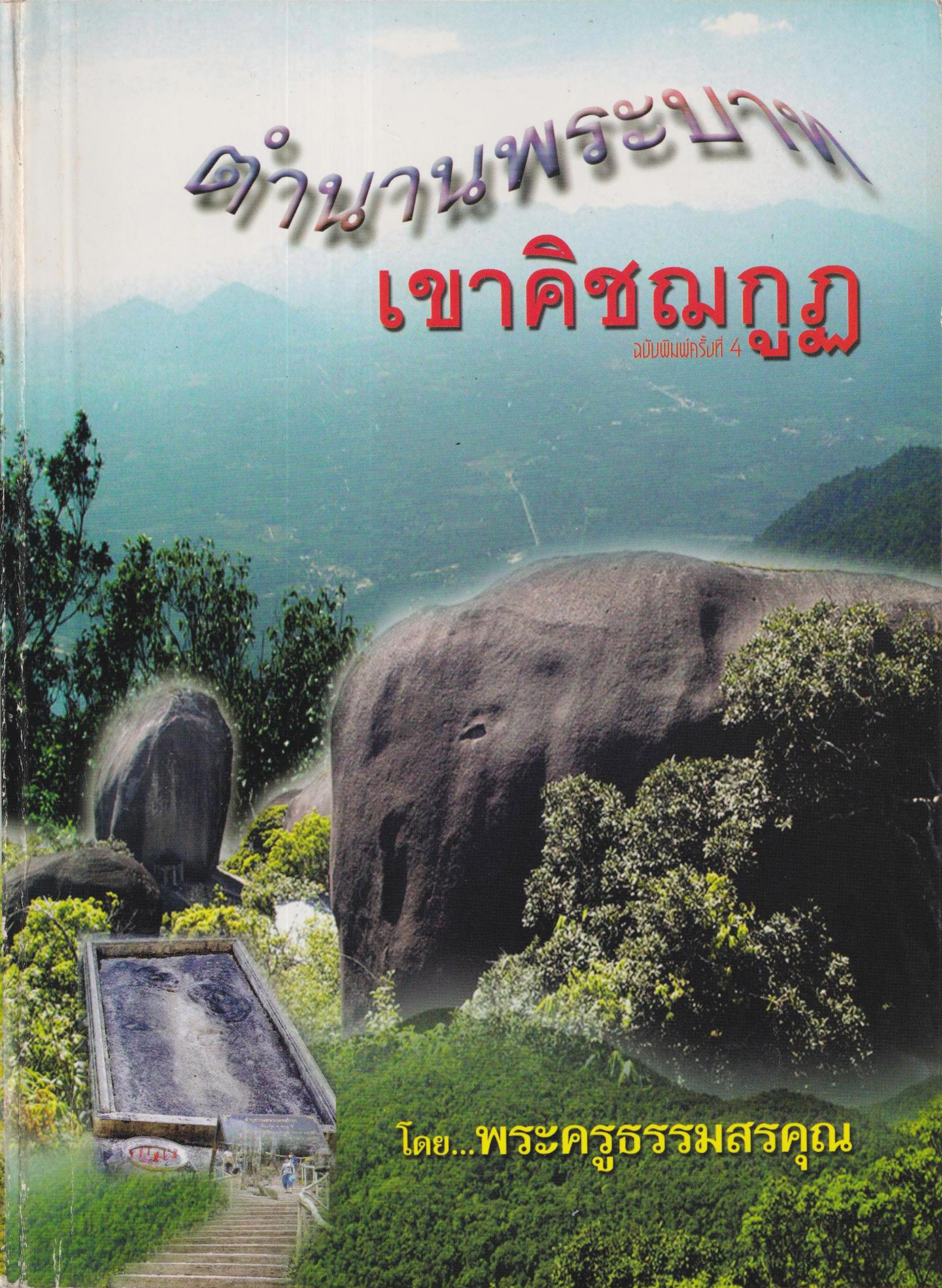

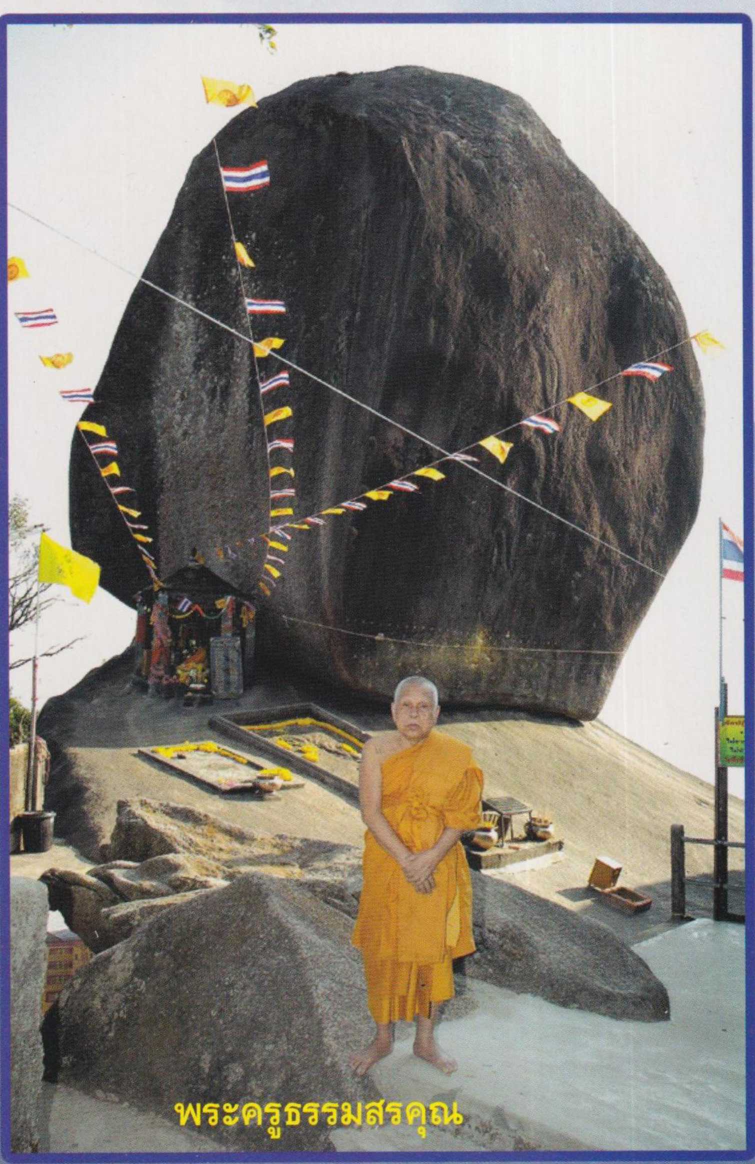

พระครูธรรมสรคุณ

วัดกะทิง โทร.0-3945-2056, ผู้ประสานงาน โทร.081-983-1799

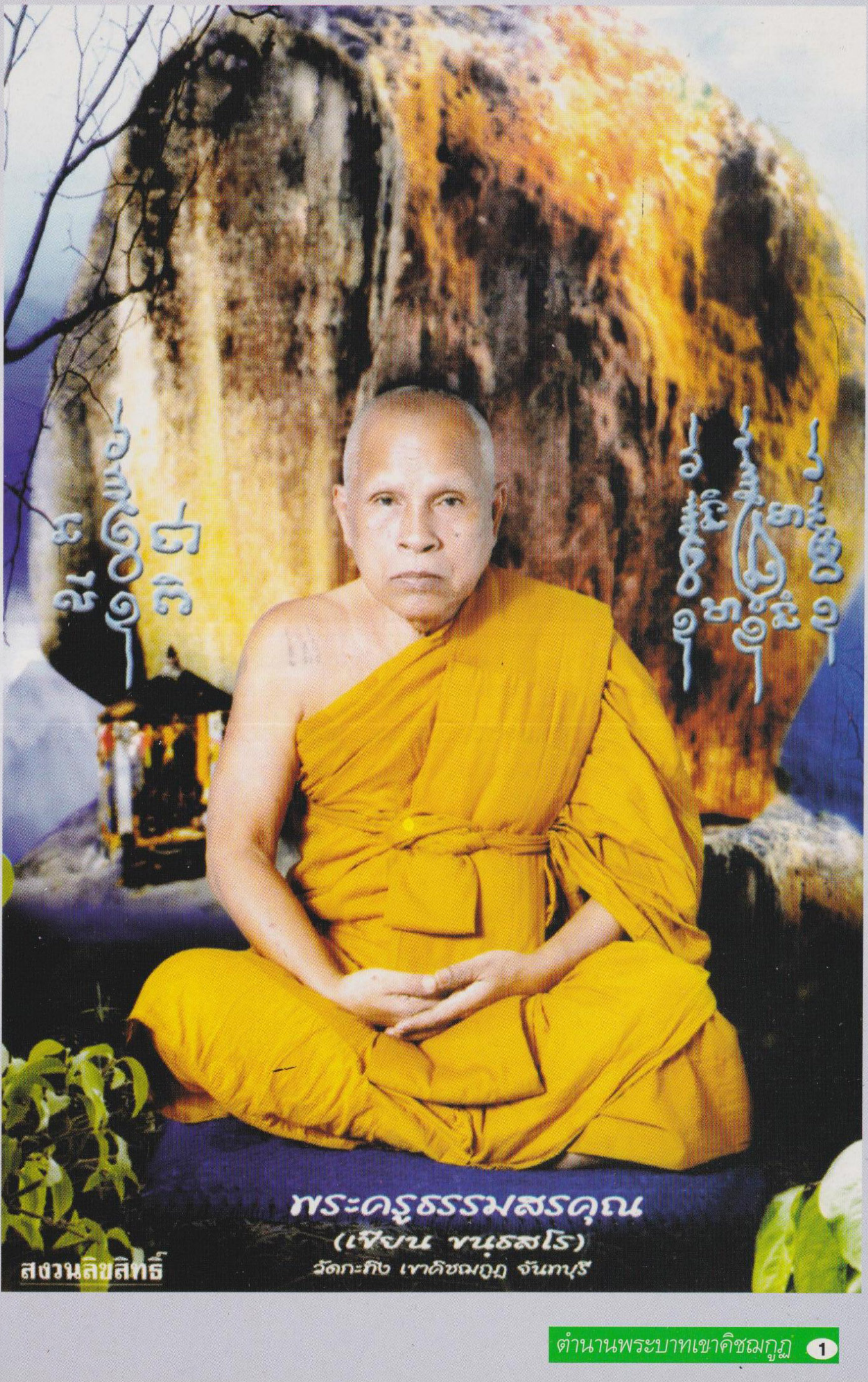
พระครูธรรมสรคุณ
(เขียน ขนฺธสโร)
วัดกะทิง เขาคิชฌกูฏ จันทบุรี
สงวนลิขสิทธิ์

ตำนานพระบาทเขาคิชฌกูฏ

โดย พระครูธรรมสรคุณ (เขียน ขนฺธสโร)

พิมพ์ครั้งที่ ๔
มกราคม ๒๕๕๑
จำนวน ๑๐,๐๐๐ เล่ม

สงวนลิขสิทธิ์ ตามพระราชบัญญัติ

บรรณาธิการ : นคร สมานสินธุ์
ศิลปกรรม-รูปเล่ม : อำนวย หมั่นสมัคร
บุญรอด บุญเหลือ

พิมพ์ที่ บี.อาร์.การพิมพ์
๑๒๙ ถนนเทศบาล ๑ อ.แกลง จ.ระยอง
โทร. ๐๓๘-๘๘๔๔๑๒,๐๖-๓๑๘๐๗๗๐
โทรสาร ๐๓๘-๖๗๑๗๑๐

คำนำ

หนังสือเล่มนี้ ผู้เขียนได้เขียนขึ้นมาเพื่อให้นักแสวงบุญทั้งหลาย เมื่อมาแสวงบุญแล้ว ได้อ่านหนังสือเล่มนี้แล้ว มีความเข้าใจต่อสถานที่ต่างๆ ว่ามีอะไรบ้าง สิ่งต่างๆ เหล่านี้ มีไว้ทำไม มีความสำคัญอย่างไร ศักดิ์สิทธิ์อย่างไร มีอานิสงส์อย่างไร

ในเมื่อเรามาเคารพคารวะอย่างสมบูรณ์แบบแล้ว ให้มีสติ ใช้ปัญญาพิจารณาด้วยปัญญาญาณ แล้วจะได้ประโยชน์ในการมานมัสการพระบาทแต่ละครั้ง ได้เป็นอย่างดี

พระครูธรรมสรคุณ

(เขียน ขนฺธสโร)

สารบัญ

หน้า

ตำนานพระบาทเขาคิชฌกูฏ ๕

ขุนด่าน ๕

พระสิวลี ๘

พระสีหไสยาสน์ ๙

หมอชีวกโกมารภัทร ๒๑

ท้าวมหาพรหม ๒๒

พระปางอุ้มบาตร ๒๓

เจ้าแม่กวนอิม ๒๔

หินรูปช้าง ๒๔

พระพุทธรังสีศากยมุนีและสมเด็จโตพรหมรังสี ๒๕

บาตรพระอานนท์ ๒๙

หัดเขียนกวีเล่น เพื่อเป็นปราชญ์ ๓๗

ชีวิตและงานของผู้เขียน ๓๙

ขุนด่าน

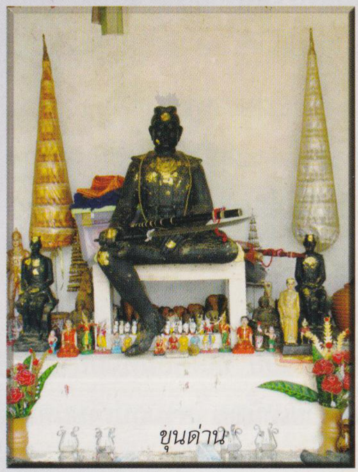
ขุนด่าน

ความเป็นมาของ **เจ้าพ่อขุนด่าน** นั้นมีมาดังนี้คือ ก่อน พ.ศ. ๒๕๑๕ หลายสิบปี ยังไม่ทำทางรถขึ้น ศาลขุนด่านนั้นมีมาแล้วแต่มิใช่อยู่ตรงปัจจุบันนี้ ที่อยู่เดิมนั้น อยู่บนเสมอศาล สร้างด้วยไม้หลังคาสังกะสี รูปขุนด่านก็สร้างด้วยไม้ ต่อมาเมื่อผู้เขียนนี้ทำทางแล้ว ก็มี **นายสำรวย** กับพวกจากกรุงเทพฯ เป็นเจ้าภาพสร้างทั้งองค์ขุนด่านและศาลขึ้นบนเชิงเขานี้ และยังมี **พญามือเหล็กและพญามือไฟ** เป็นลูกน้องซ้ายขวาด้วย

ทำไมจึงต้องมีศาลขุนด่านและพญามือเหล็กพญามือไฟไว้เพื่ออะไร และมีไว้ทำไม เหตุที่มีไว้ก็เพราะปู่ย่าตายายเป็นคนช่างคิดมาก ก็ในสมัยอดีตทางขึ้นเขาลำบากมาก ถ้าไม่ตั้งใจจริงๆ ขึ้นไปนมัสการพระบาทไม่ได้แน่ ทางก็เปลี่ยวไม่ปลอดภัย ทั้งเสือ สิงห์ ลิง ค่าง ก็ชุกชุม ขุนด่าน และ พญามือเหล็ก พญามือไฟ อุปมาเหมือนทหารผู้เป็นยามรักษาประตูวัง ผู้จะผ่านเข้าวังไปได้ ยามจะตรวจ

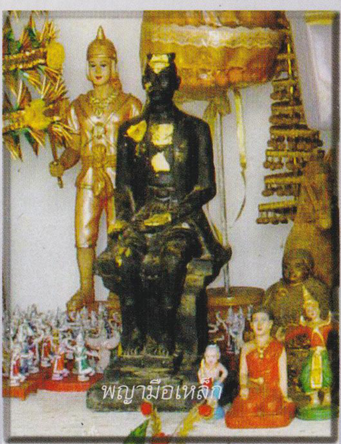
พญามือเหล็ก

ดูก่อนที่จะผ่านเข้าไป ถ้าเป็นคนดี ยามก็จะอนุญาตให้เข้า ถ้าสงสัยเป็นคนไม่ดีก็ไม่อนุญาตให้เข้าไป ฉะนั้นเราจะสังเกตทุกๆ ปี คนไม่ดีขึ้นไม่ได้ ขึ้นไม่ถึง ต้องมีเหตุให้เป็นไปจนได้ ทุกๆ ปีมีแต่คนดีๆ ทั้งนั้นแม้อายุมาก ๙๐ ปี ก็ยังขึ้นถึง

ฉะนั้น เราชาวพุทธทุกคน เราควรเคารพก่อนไปและกลับ เราจะปลอดภัย ถือเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์อันดับแรกของเขาพระบาทคิชฌกูฏนี้ สถานที่พักกลางเขาที่รับนักบุญช่วงที่ ๒ ตรงนี้เรียกเจดีย์ สมัยก่อน ๔๐ ปี ยังไม่มีทางรถขึ้นต้องนั่งพักเหนื่อย ที่เจดีย์มีหินก้อนหนึ่งลักษณะเหมือนเจดีย์ พอเดินถึงตรงนั้นพักพอหายเหนื่อย ใครมีธูปเทียนทองก็ปิดทองบูชากันตรงนั้นก่อน แล้วอธิษฐานขอพรตรงนี้ ขอกำลังและให้เดินทางด้วยปลอดภัย ถ้าห่อข้าวติดมาก็จะกินกันที่นั่น เพราะได้ครึ่งทางพอดี สมัยก่อนจะขึ้นไปต้องห่อข้าวไปกิน ถ้าไม่เอาข้าวไปหิวตัวใครตัวมัน หาซื้อไม่ได้ ไม่มีขายเหมือนเดี๋ยวนี้ ตรงนี้ก็ถือเป็นที่ศักดิ์สิทธิ์แห่งหนึ่ง

ผู้เขียนจะเล่าให้ฟัง ถอยหลังไปประมาณ ๔๐ ปี

มีสามเณร ๔-๕ รูป ติดตามพระมาจากชลบุรี มาเห็นเจดีย์ก็พูดตำหนิติติง หัวเราะ แล้วเอาไม้เท้าที่ถือมาเคาะเจดีย์ว่าเจดีย์นี้ไม่เหมือนของที่วัดเขาอยู่ เขาก็พูดหยาบๆ เปรียบเทียบด้วยของลับ พูดไปตามภาษาเด็กๆ ไม่คิดอะไร

ตอนนั้นผู้เขียนเป็นกรรมการคอยดูแลขึ้นๆ ลงๆ อยู่ เป็นลูกน้องเขาอยู่ สามเณรกลับไปพักที่วัดพลวงตอนเย็นๆ กระโดดสนุกสนานเหมือนลิงกันหมด พระที่มาด้วยก็ตกใจ โยมที่มาด้วยก็ตกใจ **ท่านพ่อนัง** ตอนนั้นท่านเป็นผู้ดูแลอยู่ก็ตกใจ ท่านก็ถามอาตมาผู้เขียนนี่แหละ ผู้เขียนก็บอกว่า สามเณรขึ้นไปพูดจาไม่ดีพูดเปรียบเทียบเจดีย์ด้วยของหยาบ แล้วเอาไม้เท้าเคาะเจดีย์ด้วย ผู้เขียนบอกว่า ไม่เป็นไร ท่านพ่อให้เขาจุดธูปเทียนบอกเล่าเก้าสิบก็หาย พอพรรคพวกที่มาจุดธูปเทียนบอกเล่า ขอขมาให้ สามเณรก็หายเป็นปกติดีทุกองค์

ฉะนั้นอะไรก็ตามโบราณเขาว่า **ไม่เคารพก็อย่าไปดูหมิ่น** ให้ทำตัวเฉย ๆ จะไม่เป็นพิษภัยกับตัวเอง แต่ปัจจุบันนี้เรามักไม่พักกันที่เจดีย์เพราะรีบขึ้นรถต่อขึ้นไปข้างบน แต่ไม่เป็นไร เทวดาท่านคงรู้ ท่านให้อภัย

แต่ก่อนนี้มีอีกแห่งเลยเจดีย์ขึ้นไปสัก ๒๐ เส้น สมัยก่อนนี้ลืมไม่ได้ ต้องหยุดตรงนั้น เพราะเป็นแหล่งน้ำดื่มน้ำใช้และเป็นที่หยุดพักกินข้าวกลางทาง เลยจากนี้ไม่มีน้ำเลย ก็คือถึงยอดเขาทีเดียว ตรงนี้เขาเรียกว่า **สำนักสะบ้า** คือมีเถาสะบ้ามากมายและมีน้ำไหลใสสะอาด ตรงนี้พักผ่อนพอควรก็เดินทางกันต่อไป

แต่ก่อนไม่มีทางรถ เดินตรงไปเลยจะพบกับความสูงความชันเรื่อยไป ขึ้นแล้วจะพบศาลที่ ๑ เป็นศาลเล็กตรงนี้จะชันมาก คนจะไปรอดหรือไม่รอดก็ตรงนี้ และสมัยก่อนจะบนบานศาลกล่าวกันก็ตรงนี้แหละ ศาลตรงนี้เขาเรียกว่า **ศาลเสือคง** เสือคงทำผิดกฎหมายแล้วหนีมาอยู่ที่นี่ เพราะมีถ้ำเขาเรียก **ถ้ำเสือคง** ตำรวจขึ้นมาจับแล้วเสือคงสู้ตำรวจๆ ยิงตาย ต่อไปเรียกว่า **เนินแม่ม่าย** ถอดเสื้อเดินขึ้นไป ที่อื่นๆ หนาว ถึงตรงนี้จะร้อนต้องถอดเสื้อ

กันเกือบทุกคน เว้นแต่สาวๆ จะไม่กล้าถอดเพราะอายเขา ทุกคนหยุดกราบไหว้ขอเรี่ยวขอแรงกันตรงนี้แหละ แล้วก็เดินกันต่อไปจะพบ **ถ้ำสำเภา** มีรูปลักษณะเหมือนเรือสำเภา เป็นหิน

คนโบราณเขาเล่าว่าแต่ก่อนสัก ๒-๓ พันปี แถวนี้เป็นทะเลทั้งนั้น เป็นเกาะ มีเรือสำเภาแล่นมาก็ชนเกาะ จึงกลายเป็นหินให้เราได้เห็นกันในขณะนี้ (ปัจจุบัน พุทธศาสนิกชนไม่ได้เดินทางนี้ ผู้เขียนตัดถนนเอารถขึ้นทางนี้จะเป็นทางเดินลัดขึ้นเขา) ถ้าไม่เชื่อลองไปดูด้วยสายตาของท่านเองได้เลย แต่ถึงตรงนี้ได้ก็สบายแล้ว เราต้องถึงจุดหมายที่เราตั้งใจไว้ คือได้นมัสการรอยพระพุทธเจ้าได้อย่างแน่นอนไม่ผิดหวัง ฉะนั้นเรื่องราวที่ผู้เขียนเขียนขึ้นนี้ เพื่อให้ทุกท่านได้รู้จุดสำคัญ ๆ มีอะไรบ้างที่จะต้องรู้

พระสิวลี

พระสิวลี

ความเป็นมาของพระสิวลีองค์นี้มีมาดังนี้ คือ เมื่อประมาณ พ.ศ. ๒๕๑๙ มี **นายประเสริฐ และนายสมัคร พร้อมคณะ** ร่วมกันสร้างพระสิวลีองค์นี้ขึ้น เพื่อให้ผู้มีศรัทธามาแสวงบุญนมัสการรอยพระยุคลบาท จะได้กราบไหว้บูชา ได้เกิดลาภผลตามมาและที่เหมาะสมมากที่สุดคือ

พอดีลงจากรถก็จะได้กราบขอพร ก่อนขึ้นรถจะกลับบ้านจะได้กราบขอพรจากพระสิวลีทุกท่าน ทุกคน

ตามตำนานแล้วพระสิวลีนี้ใครได้กราบได้ไหว้แล้วถือเป็นโชคของผู้นั้นเป็นอย่างมาก **เพราะพระสิวลีขมังเวทย์ทางเอกลาภนัก**

ตามตำนานว่าท่านไปพักที่ไหนกลางดงกลางป่า เทวดายังมาใส่บาตรท่าน ในเรื่องเอกลาภแล้ว พระพุทธเจ้ายังยอมให้ท่านเป็นเอกในทางมีลาภ ใครได้คาถาของท่านไปแล้วไม่อดไม่อยากแน่นอน ไม่เชื่อลองเถอะ

หัวใจโดยย่อของท่านมีดังนี้ คือ **นะ ชา ลี ติ** ว่าในใจ ภาวนาวันละ ๑๐๘ จบ ถ้าทำได้ จะวิเศษนักแลฯ

พระสีหไสยาสน์

ประวัติ **พระนอน** หรือ **พระสีหไสยาสน์** พระนอนรูปนี้อาจจะเกิดขึ้นพร้อมๆ กันกับรอยพระยุคลบาทมีมาครั้งไหนเมื่อไร ไม่ปรากฏ แต่เมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๕ ผู้เขียนได้ขึ้นไปปฏิบัติที่พระบาทเพื่อทดสอบบารมีของตัวเองว่าจะมีบารมีที่จะมารับทำหน้าที่ตรงนี้มีมากน้อยเพียงใด แล้วตั้งสัจจะอธิษฐานว่าถ้าข้าพเจ้ามีบารมีที่จะเป็นผู้นำทำความเจริญที่พระบาทนี้ได้แล้ว ขอให้ข้าพเจ้าได้พบสิ่งมหัศจรรย์ที่ไม่มีใครได้เห็นมาก่อนเลย

และผู้เขียนก็พบสิ่งเหล่านั้นตามความปรารถนาหลายอย่าง **สิ่งที่ต้องทำก่อนงานอื่นๆ คือ ๑. ทาง ๒. น้ำ ๓. แสงสว่าง** เข้าในสโลแกนว่า **น้ำไหล ไฟสว่าง หนทางดี** สามอย่างนี้ต้องเริ่มก่อน

ความจริงแล้วเรื่องทางขึ้นนั้นเป็นปัจจัยสำคัญลำดับแรก ต้องเริ่มก่อนกว่าปัจจัยอื่นๆ เพราะพื้นที่ก็ยังไม่คุ้นเคย จะหาทิศทางนำรถขึ้นมาได้อย่างไร จะปรึกษาใครก็ไม่มี ขึ้นไปปฏิบัติแต่ผู้เดียว มีเด็กไปเป็นเพื่อนคนเดียวเท่านั้น

คืนวันหนึ่งเมื่อปฏิบัติแล้วพักผ่อนหลับไปแล้ว ฝันว่าผู้เขียนเป็นเด็ก เดินตามคนเก่าคนแก่ปู่ย่าตายายขึ้นมาไหว้พระบาท แต่ทางขึ้นมานั้นสังเกตว่าไม่ใช่ทางที่เราขึ้น กลับเป็นทางที่เราไม่เคยเดินทั้งนั้น และสังเกตว่าการที่จะตัดทางรถขึ้นมานั้นก็พอทำได้ รุ่งเช้าผู้เขียนก็เดินสำรวจเส้นทางในความฝันว่าขึ้นตรงไหนแล้วลงตรงนั้น ดูแล้วเหมือนอดีตมีคนเคยเดินดู เป็นร่องติดต่อกันตลอด แล้วก็เดินมาพบพระนอนนี่แหละ ในชีวิตเป็นครั้งแรกไม่เคยเดินทางทางนี้เลย พอเห็นแล้วดีใจมาก แล้วเดินเรื่อยต่อไป แต่พระนอนองค์นี้ผู้เขียนให้เรียกว่า **พระมาลัย** แต่พระมาลัยไม่เป็นเอกทัคคะ เป็นพระสาวกธรรมดา แต่มีความสามารถที่จะนำเรื่องราวของสวรรค์และนรกมาเล่าสู่กันในเมืองมนุษย์ ให้มนุษย์ได้ยินได้ฟังได้ จึงรู้ว่าสวรรค์คืออะไร นรกคืออะไร มนุษย์เราทำอย่างไรจึงจะได้ขึ้นไปอยู่บนสวรรค์ มนุษย์เราทำอย่างไรไปตกในนรก นรกกับสวรรค์มีความแตกต่างกันอย่างไร

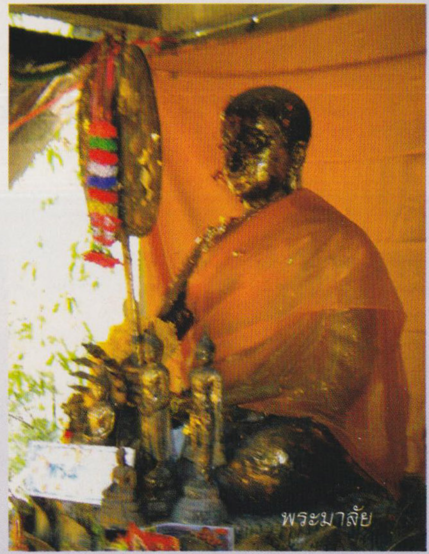
พระมาลัย

ท่านสามารถเปิดโลกทั้งสามได้ สามารถเอาเรื่องราวของสวรรค์มาชี้แจงให้ฟังได้ว่าสวรรค์มีกี่ชั้น ชั้นนั้นมีลักษณะอย่างไร นรกมีกี่ขุม ขุมนั้นมีลักษณะอย่างไร แล้วทำไมท่านต้องมานิพพานตรงนี้

ก็เพราะเหตุว่าท่านได้ข่าวว่าพระพุทธองค์เสด็จมาพักอยู่เขาคิชฌกูฏนี้ แล้วท่านก็เดินทางขึ้นมาเพื่อจะเข้าเฝ้าพระพุทธเจ้า แต่ไม่ทันถึงพระพุทธเจ้า ท่านก็นิพพานไปเสียก่อน เพราะท่านอายุแก่มาก ท่านนิพพานก่อนพระพุทธเจ้า ท่านเดินมาลักษณะที่พักท่านคงไม่ไกลลักษณะไม่ติดบาตร (ไม่นำบาตรมาด้วย) น่าจะนำบาตรไว้ข้างล่างพื้นที่ราบห่างจากที่นิพพานประมาณ ๒๐ กว่ากิโลเมตร เดี๋ยวนี้เรียกว่า **ตำบลชากไทย** กิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ จังหวัดจันทบุรี ติดถนนบำราษฎร์นราดูร อยู่ทางโค้งพอดี เลยวัดกระทิงไปประมาณ ๑ กิโลเมตร จากวัดกระทิงไปอยู่ขวามือ

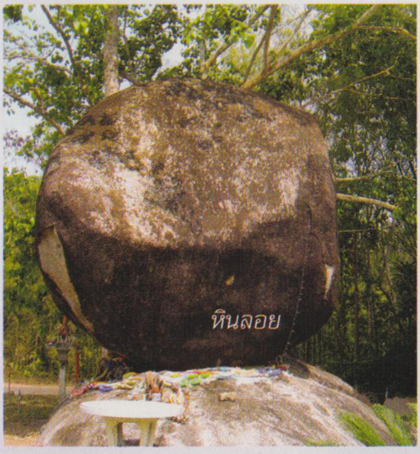

จะอย่างไรก็ตามเรื่องพระนอนหรือพระมาลัยนี้ ถ้าผู้อ่านสงสัยก็จะไปหาดูได้จาก **พระคัมภีร์มาลัยสูตร** จากพระนอนเดินขึ้นไปประมาณ ๑๐๐ เมตร ก็จะได้พบแค้มป์ที่พักของเจ้าหน้าที่ของ **วนอุทยานแห่งชาติเทือกเขาคิชฌกูฏ** เจ้าหน้าที่จะเชิญพักผ่อนก่อนและก็มีห้องน้ำสุขาบริการ

ความจริงแล้วการเดินทั้งหมดจากปลายทางลงรถแล้วเดินนั้น มีส่วนไหนบ้างเหนื่อยที่สุด ที่ส่วนนั้นถือว่าเป็นที่ทดสอบบารมีก็คือจากพระสิวลีมาถึงพระนอนหรือพระมาลัยนั่นเอง บางคนมาแล้วขึ้นไม่ได้ ก็เพราะตรงนี้หัวเข่าอ่อน น้ำตาไหล ขี้มูกโป่ง หูอื้อ เหงื่อไหล ร้องไม่ไหวๆ แล้วท้อใจไปไม่ถึงก็มากมาย ก็เพราะตรงนี้ถือเป็นที่ทดสอบบารมีขั้นแรก ถือว่าศักดิ์สิทธิ์มากแห่งหนึ่งของการทำความดี ถ้าเลยพ้นตรงนี้แล้วจะสบาย

เดินไปอีกประมาณ ๓๐๐ เมตร ก็จะถึงที่ทำงานของกองประปา ตรงนี้จะเป็นที่พักดื่มน้ำเย็น พักเหนื่อย แล้วก็จะเดินต่อไป เดินขึ้นยาวหน่อย ตรงนี้ **อาจารย์สำเนียง** ผู้อำนวยการประปาให้ชื่อว่า **เนินตูดโด่ง** อย่างไรพิจารณาเอาเองก็แล้วกัน

กองประปา

จากเนินนี้ไปอีกประมาณ ๑๐๐ เมตร ก็จะถึง **สะพาน ๑** คำว่าสะพาน ๑ เพราะสร้างเมื่อพ.ศ. ๒๕๒๒ และต่อมาในปีเดียวกันก็สร้าง **สะพาน ๒** ห่างจากสะพาน ๑ ประมาณ ๔๐ เมตร จากสะพาน ๒ ไปประมาณ ๓๐ เมตร ก็จะถึง **สะพาน ๓** ทำเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๓ แล้วยาวถึง **สะพาน ๔**

เนินตูดโด่ง

เพราะสร้างเมื่อพ.ศ. ๒๕๒๔ สุดสะพานนี้ก็ถึง **ประตูสวรรค์** และจะเป็นที่พักเหนื่อยมีน้ำร้อนน้ำชาคอยต้อนรับผู้มีศรัทธานักแสวงบุญพักหายเหนื่อยเหงื่อแห้งมีแรงใจ สบายแล้ว

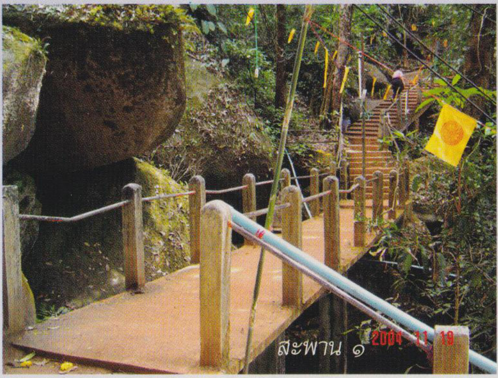

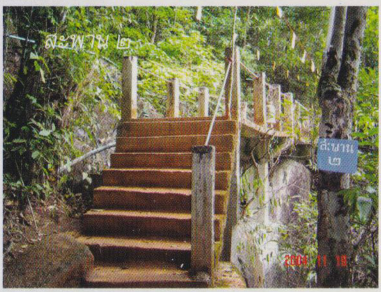

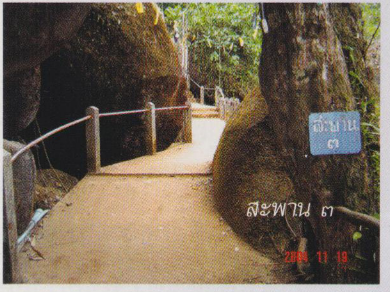

เข้าไหว้ **พระปางป่าเลไลยก์** ปางนี้มีช้างมีลิงเป็นลูกศิษย์ ปางนี้ตามตำนานว่าหนีอยู่ป่า เพราะพระสองพวกทะเลาะกัน พระองค์จึงเข้าไปอยู่กับช้างและลิงดีกว่า แล้วคารวะ **ท้าวเวสสุวรรณ** เป็นผู้ดูแลประตูสวรรค์ตรงนี้ แล้วตรงนี้ก็เป็นที่ทดสอบบารมีอีกที่หนึ่ง เป็นที่สุดท้าย ผู้ไม่มีบุญก็ไปไม่ถึงมาเสีย(มาไม่ถึง) ตรงนี้ก็มากต่อมาก นี่ก็เป็นสิ่งน่าแปลก ไหนๆ มาได้อีกนิดเดียวก็จะถึง แต่ไปไม่ถึงเพราะอะไรกัน ก็เพราะนั่งพักแล้วน่าจะมีกำลัง แต่กลับอ่อนกาย

ประตูสวรรค์

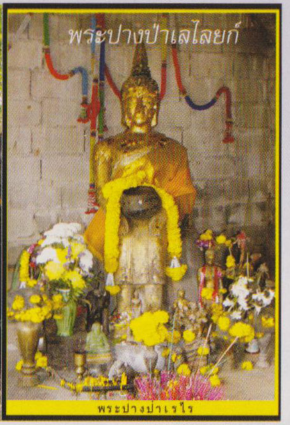
พระปางป่าเลไลยก์

พระปางป่าเรไร

อ่อนใจ เดินไม่ไหวไป ไม่ไหวหมดกำลังใจ แล้วก็ขึ้นไม่ถึงรอยพระบาท แล้วก็ลงไปเฉยๆ นี่ก็เพราะมีบารมีไม่ถึงนั่นเอง

ส่วนผู้มีบารมีถึงก็จะเข้าประตูสวรรค์และขึ้นบันไดสวรรค์ พอขึ้นสุดบันไดแรกก็จะพบกับพวกให้บุญคือพวกขอทานบ้าง พวกให้เสี่ยงบุญบ้าง นี่เป็นเรื่องของนักแสวงบุญ แล้วจะขึ้นบันไดที่สองสุดบันไดก็จะถึงจุดหมายแน่นอนแล้วโล่งใจแล้ว ทางขวามือจะมีหินก้อนหนึ่งให้พักชั่วครู่ จะมองไปทางไหนก็จะเห็นทิวทัศน์โปร่งใสสวยงาม ขอแนะนำว่าเมื่อพักหายเหนื่อยสบายใจแล้ว ก็มุ่งหน้าตรงไปนมัสการบูชาและปิดทอง **รอยพระพุทธเจ้า** ให้เรียบร้อย ให้สมกับความตั้งใจก่อนที่จะไปไหว้ไปกราบที่อื่นๆ เพราะ**รอยพระพุทธเจ้าถือเหมือนหัวใจของสถานที่แห่งนี้** อุปมาเหมือนที่วัดเราก็ต้องไปกราบพระประธานก่อนที่จะกราบเจ้าอาวาส

ท้าวเวสสุวรรณ

รอยพระพุทธบาท

เป็นไปตามขั้นตอนถึงจะเหมาะสม ตอนนี้เรามาถึงรอยพระพุทธเจ้าหรือ **ลานพระบาท** ตรงนี้ให้ดูให้ดีมีอะไรบ้าง รอยพระพุทธบาทมีขอบกั้นแล้วปิดทองกันนั่นแหละ สังเกตให้ดีมี ๒ รอย มีรอยใหญ่และรอยเล็ก **รอยใหญ่เป็นของเก่าแก่พบครั้งแรกเมื่อ**

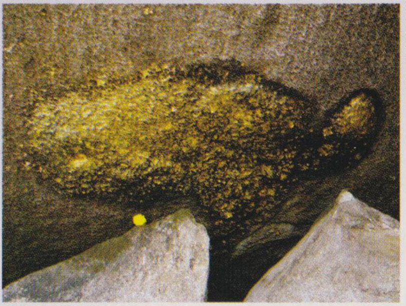

พ.ศ. ๒๓๙๗ โดยพวกพรานป่ามาหาไม้หอมกัน หรือเรียกอีกอย่างเขาเรียกว่า **ไม้กระลำพัก** เป็นแก่นไม้ที่มีราคาพากันขึ้นมาห้าคน มีนายติ่งนายนำเป็นหัวหน้าพร้อมด้วยลูกๆ อีก ๓ คน เป็นห้าคนด้วยกัน ส่วนรอยเล็กมีแม่ชีปลั่งมาจากจังหวัดอยุธยามาจำลองขึ้นประมาณ พ.ศ. ๒๔๗๗ นี้เอง พระบาทที่นี่ใหญ่ที่สุดในโลก พระบาทมีความกว้าง ๒ เมตร ยาว ๓ เมตร ถือว่าเป็นพระบาทที่ใหญ่ที่สุดในโลก เท่าที่เห็นพระบาททั่วๆไปจะกว้างไม่เกิน ๕๐ เซนติเมตร และยาวไม่เกิน ๑๐๐ เซนติเมตรและบริเวณนั้นมีหินก้อนหนึ่งกลม มีลักษณะเหมือนบาตรคว่ำจึงให้ชื่อว่าเป็น **บาตรของพระพุทธองค์** ตรงนี้ให้ท่านทั้งหลายใช้ปัญญาพิจารณาดูเอาว่าตั้งอยู่ได้อย่างไร ก้มดูรอบๆ โบราณเขาว่าเอาด้ายสายสิญจน์ลอดได้ด้วยได้หรือไม่ได้มองเอาทุกคนมีปัญญา มีหินอย่างนี้ลูกเดียวในประเทศไทย และหนึ่งเดียวในโลก เป็นเรื่องของมหัศจรรย์ในโลก **คนจีนโบราณ**

บาตรพระพุทธเจ้า

เขาเอากระจกส่องกัน คนมีบุญไม่เคยทำชั่วก็จะเห็นแต่ของดี เป็นพระเป็นสวรรค์ คนเคยทำชั่วเคยด่าพ่อด่าแม่เถียงแม่ ไม่มีใจบริสุทธิ์ยุติธรรมก็จะเห็นแต่รูปนรก ของสกปรกโสมมถึงกับร้องไห้เสียใจก็มีมาก วิธีส่องเขาเอากระจกมาแล้ว หันหลังให้ลูกบาตรแล้วตั้งใจเอาตาจ้องไปในกระจก มองตรงไหนก็ตรงนั้น ไม่วอกแวก จับกระจกให้นิ่งแล้วจะเห็นเอง แต่เดี๋ยวนี้วิวัฒนาการเจริญขึ้นเขาเอากระจกสอดไปใต้ฐานลูกบาตร แล้วมองในกระจก เขาเห็นอะไรกันไม่ทราบ ก็คงจะเห็นเลขกันนั่นแหละ ใครมีบุญก็เห็นกันจึงนิยมส่องกัน

ต่อไปนี้ก็ยังมีหินอีกลูกหนึ่งตรงกันข้ามกับลูกบาตร ที่ใต้หินลูกนี้ก็มีรอยพระหัตถ์หรือรอยฝ่ามือของพระองค์รับหินก้อนนี้ พระองค์รับหินก้อนนี้ทำไมก็ในตำนานกล่าวว่า พญามารผลักหินทับพระองค์ พระองค์จึงเอาพระหัตถ์รับ ใครเป็นพญามารก็คือ **พระเทวทัต** อย่างไร แต่เท่าที่สังเกตไม่ใช่ผลักเพราะหินใหญ่มาก ต้องใช้เท้าถีบเพราะด้านตรงกับทางด้านตะวันตกหินก้อนนี้ มีรอยถีบรอยใหญ่ปรากฏอยู่ อีกอย่างคือทางประตูเข้าจะมี ท้าวเวสสุวรรณประจำอยู่ทางเข้า ทำไมจะต้องมีท้าวเวสสุวรรณ ก็เพราะท้าวเวสสุวรรณนั้นอุปมาเหมือนยามคอยระวังความปลอดภัยให้กับคนดีที่มาบูชารอยพระพุทธเจ้า ใครเข้ามาดีก็ยกย่อง เข้ามาทำไม่ดีถูกลงโทษ

หลวงปู่ฤาษีนารอด

ยิ่งไปกว่านี้ท้าวเวสสุวรรณ คนโบราณเขาบอกว่าเป็นเจ้าผีเสียด้วย ถ้าใครได้คาถาหัวใจท้าวเวสสุวรรณแล้ว ผีไม่หลอกแม้จะเข้าสิงใคร เสกน้ำมนต์เป่า หรือรดผีก็ออก หัวใจว่า **ทุ สะ นะ โร** เสกน้ำให้ได้ ๑๐๘ จบ ลองใช้ดูก็แล้วกัน

ต่อไปนี้ก็จะนำเข้าถ้ำฤาษี ออกจากลานพระบาทเลี้ยวซ้ายไปประมาณ ๓๐ เมตร แล้วเลี้ยวซ้ายเข้าถ้ำอยู่ใต้รอยพระบาทนั้นแหละ จะเห็นฤาษีมีหลายรูป ที่นั่งกันเป็นแถวมากมาย แต่จะยกขึ้นมากล่าวเพียง ๓ รูป คือ **ฤาษีนารอด ฤาษีนารายณ์ และฤาษีตาไฟ** โดยเฉพาะ **ฤาษีนารอด** รูปนี้ถือเป็นบรมครูของหมอทั้งหลาย ไม่ว่าจะเป็นเมืองไทยหรือต่างประเทศเช่น ประเทศอินเดีย หรือในเอเชียที่นับถือศาสนาพุทธแล้วลืมไม่ได้เลย ฤาษีนารอด เป็นหมอรักษาคนเจ็บไข้ได้ป่วย เวลาบอกครูไหว้ครูเรื่องรักษาคนไข้แล้วเป็นเลิศมาก

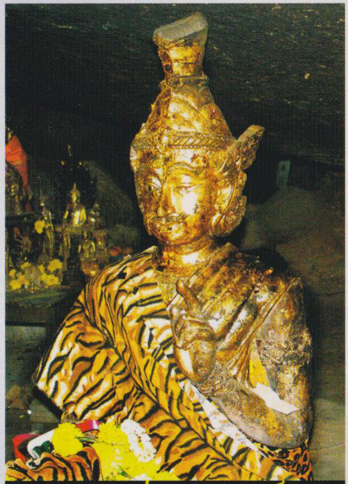
หลวงปู่ฤาษีนารายณ์

ในขบวนฤาษีทางหมอแล้วหาฤาษีรูปอื่นๆ จับยาก ยกให้ฤาษีรูปนั้นรูปเดียว รูปที่ ๒ คือ **ฤาษีนารายณ์** ฤาษีรูปนี้เก่งกล้าสามารถไปในฤทธิ์แผลงฤทธิ์สามารถจับเอาหินก้อนใหญ่ๆ ไปวางไว้ในที่ต่างๆ ได้ และของใหญ่ๆ เดินด้วยตัวเอง โดยไม่มีใครช่วยยก ไม่มีแม่แรงและเครื่องทุ่นแรงเหมือนสมัยนี้ ดูเอาก็แล้วกันท่านทั้งหลายเขาลูกนี้เหมือนที่อื่นไหมช่วยพิจารณาดูหินแต่ละก้อน ตั้งเรียงรายอยู่ตามเขาทั่วไป มีทั้งลูกเล็กที่สุด และก็ลูกใหญ่ที่สุด ตั้งอยู่เหนือพื้นดินทั้งนั้น แม้กระทั่งหินที่อุปมาด้วยบาตรของพระพุทธองค์อย่างนี้ ก็ดูซิเป็นสิ่งมหัศจรรย์มาก ผู้คนกี่พันจะยกได้ เช่นช้างใหญ่ที่สุดในโลกอย่างนี้ ลองมองดู พิจารณาดูซิ โดยมากหินที่มีอยู่บนเขาคิชฌกูฏนี้จะเป็นหินตั้งลอยอยู่เหนือพื้นดินเป็นเสียส่วนมาก นี่ก็แสดงให้เห็นว่าพระฤาษีนารายณ์ท่านน่าจะยกหินเหล่านี้ตั้งไว้แน่นอน แต่ผู้อ่านจะมีความเห็นอย่างไรนั้น สุดแล้วแต่ความคิดของท่านจะพิจารณาเอา ไม่ขัดข้อง

ยังมีฤาษีอีกท่านหนึ่ง คือ **ฤาษีตาไฟ** ฤาษีรูปนี้มีนัยน์ตาแดงทั้งสองข้าง ถลึงตามองใครก็น่ากลัวแม้แต่หินก้อนใหญ่ๆก็ย่อยเล็กได้ ฉะนั้นถ้าเราพิจารณาหินบนเขานั้นจะมีหินก้อนเล็กที่สุดไปถึงใหญ่ที่สุด อาจจะเป็นเพราะฤาษีตาไฟรูปนี้ก็ได้ จึงเป็นธรรมชาติเช่นนี้

หลวงปู่ฤาษีตาไฟ

ในสมัยผู้เขียนยังเป็นเด็กๆ อยู่ คนแก่ๆ ปู่ย่าตายายเล่าให้ฟังกันนักหนาทีเดียวว่า ฤาษีในถ้ำบนยอดเขาคิชฌกูฏนี้ว่าท่านเก่งมาก มีเตามีกระทะสามารถชุบคนแก่ให้เป็นคนหนุ่มคนสาวได้ แล้วก็ชุบคนตายให้ฟื้นคืนชีพมาได้ ที่น่าคิดผู้เขียนยังเด็กๆ อยู่ ขึ้นมาทีไรต้องแอบเข้าถ้ำฤาษีทุกครั้ง ไปเงียบๆ ส่วนตัวไม่บอกใคร เพราะอยากสวยอยากหล่อ ที่ไม่บอกใครเพราะกลัวเขาอิจฉา แล้วเรื่องนี้ก็ยังฝังจิตฝังใจอยู่ถึงปัจจุบัน ถึงกับเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๑๕ ผู้เขียนได้ขึ้นมาปฏิบัติส่วนตัวเพื่อทดสอบบารมีของตัวเอง จะมีมากน้อยเพียงไรและจะมารับหน้าที่ตรงนั้น จะมีความสำเร็จหรือไม่ แล้วตั้งสัจจะอธิษฐานบารมีเอาแล้วได้สมความปรารถนาทุกประการ แม้กระทั่งฤาษีสามรูปนี้ ผู้เขียนก็อธิษฐานว่า ถ้าที่นี่มีฤาษีจริง ขอให้ข้าพเจ้าได้เห็นรูป ก็ได้เห็นรูปฤาษีที่ผนังลูกบาตร ทั้งสามรูปคือ ฤาษีนารอด ฤาษีนารายณ์ และฤาษีตาไฟ

ฉะนั้น ผู้เขียนเชื่อว่าวิญญาณฤาษีที่นี่มีจริง และความศักดิ์สิทธิ์ของฤาษีในถ้ำนี้มีจริงตามที่ปู่ย่าตายายเขาบอกเล่ามา ฉะนั้น ใครก็ตามต้องการจะขอ

อะไรจากท่าน ต้องขอด้วยความเคารพและศรัทธาในตัวท่านและด้วยสัจจะ เรื่องขอให้มีลูกแล้วศักดิ์สิทธิ์มาก มาขอแล้วไม่พลาดสักคน กลับไปบ้านได้ผล ขอยารักษาโรค ขอลาภ ขอให้สามีว่านอนสอนง่าย ขอให้ภรรยาว่านอนสอนง่าย ขอให้ลูกๆ หลานๆ ว่านอนสอนง่าย อย่างนี้ต้องตั้งใจจริงๆ จึงจะได้ผล แล้วต้องตั้งใจกระทำความดีด้วย จึงจักได้ผลตามมาอย่างคาดคิดไม่ถึงและก็ได้ผลกันมาอย่างนับไม่ถ้วน คนที่มีความปรารถนาสำเร็จแล้วทุกคนจะต้องมีความตั้งใจไว้ในใจว่าถ้าป่วย หายจากป่วย ถ้าเจ็บหายเจ็บ ติดหนี้ธนาคารหรือใครๆ ก็ตาม ถูกยึดทรัพย์แล้วไม่ถูกยึดทรัพย์ อยากได้ลาภแล้วได้ลาภ อยากได้ลูกแล้วได้ลูก ตามความประสงค์ ร่างกายไม่แข็งแรงกลับไปแข็งแรง ขายของไม่ดีกลับไปค้าขายดี เคยเป็นคนยากจนแต่กลับไปเป็นคนมั่งมีศรีสุข ทุกอย่างเราได้รับความสำเร็จ เราจะมาบวชพราหมณ์หรือจะมานมัสการทุกปี เมื่อมีชีวิตอยู่หรือภายใน ๓ ปี ๕ ปี ต้องมาทำตามกำหนด เราจะลืมไม่ได้ที่นี่ ถือสัจจะเป็นหลัก ถ้าไม่มีสัจจะ ไม่มีความจริงใจต่อสถานที่นี่แล้วจะไม่ได้ผลอะไรเลย เราจะทำสัจจะทำได้ที่ไหน

อะไรเป็นหัวใจของเขาคิชฌกูฏแห่งนี้ ก็คือ **รอยพระพุทธเจ้า** ของเราอย่างไรเล่า ที่เราเรียกกันว่า **พระบาท** นั่นแหละ คือหัวใจของเขาคิชฌกูฏ อย่างอื่นๆ มีทั่วๆไปในเขานี้ถือเป็นบริวารหรือสิ่งประกอบเท่านั้น เราจะไปกราบไหว้ก็ได้ ไม่ไปกราบไหว้ก็ได้ เหมือนลิเกเป็นเพียงผสมโรงเท่านั้น

แต่รอยพระพุทธเจ้าหรือรอยพระบาทของพระองค์นั้น ขึ้นเขาคิชฌกูฏแล้ว คนไหนไม่ได้กราบไหว้ คนนั้นมาขาดทุน เพราะทุกคนตั้งใจมาแต่บ้าน ได้ยินเขาพูดกันเขาคุยกันเขาชวนกันมาไหว้พระบาทแล้วกลับไปได้ดีอย่างนั้น ได้ดีอย่างนี้ บางคนถึงกับนอนฝันเชียว นี่แสดงว่าใจมาก่อน ร่างกายมาทีหลัง แต่ก็น่าเสียใจแทนบางคน มาถึงแล้วไม่ไปกราบไหว้ก็มีมากต่อมาก เลยไปกราบ **ผ้าแดง** กันโน้น เพราะคิดว่าผ้าแดงมีความสำคัญ เพราะบางคนได้ยินเสียงบอกเล่าในทางที่ผิดคือ ขึ้นเขาคิชฌกูฏ ไม่ถึงผ้าแดงไม่ถึงพระบาท อย่างนี้เป็นต้น

มีโฆษกบางแห่งพูดอย่างนี้ก็มี เพราะโฆษกเหล่านั้นไม่รู้ข้อเท็จจริง เลยพูดส่งเดช โฆษกพูดเพราะขาดปัญญา สมาชิกใหม่ๆ มาใหม่ได้ยินเข้าก็เชื่อเพราะขาดปัญญาเหมือนกัน เลยขาดทุนทั้งคนประกาศและคนได้ยิน เพราะบางคนประกาศว่าถ้าขึ้นเขาไม่ไปถึงผ้าแดงก็ไม่ถึงพระบาท อย่างนี้เป็นต้น

พอไปถึงในตำแหน่งที่เขาผูกผ้าแดงกันก็หาพระบาทไม่มี แต่ความเป็นจริงแล้วผ้าแดงนั้นไม่มีอะไรเป็นสิ่งสำคัญ เพราะความหมายคือเป็นเครื่องกั้นอาณาเขต ไม่ให้ผู้มาแล้วเลยไปในเขตอันตรายเท่านั้น ผ้าแดงหมายถึงห้ามเข้าเขตอันตราย ผู้เขียนเองนั่นแหละเป็นผู้ให้พระเอาผ้าแดงไปขึงไว้เป็นคนแรก ต่อมามีคนหัวดีไปหลอกเขียนไปเป็นตัวเลขไว้บ้างแล้วเขียนชื่ออธิษฐานไว้บ้าง ผ้าแดงเลยดังระเบิดเลย

พวกเราคิดบ้างไหมเป็นเพราะอะไร ก็เป็นเพราะพวกต้องการขายผ้าแดงกันเท่านั้น ไม่หวังอะไร หวังเอาได้อย่างเดียว นี่คือผู้ที่ขึ้นมาแล้วขาดทุน และผู้แนะนำนั่นแหละกลายเป็นผู้ขาดทุนอย่างหนัก เพราะแนะนำเขาไปในทางผิด เกิดชาติหน้าอาจจะเป็นคนปากเสียหรือปากแหว่งก็ไม่ทราบ เพราะสถานที่แห่งนี้ต้องถือสัจจะเป็นหลัก คิดตรง พูดตรง ทำตรง กลับไปบ้านได้ดี ร่ำรวยทุกคน สมหวังทุกคน

ออกจากถ้ำฤๅษีมามองไปข้างหน้า ก็จะเห็นเขาลูกนี้คือเล่ากันว่าเป็น**สถานที่แข่งรถพระอินทร์** ถ้าขึ้นไปนั่งบนนั้นถ้าสังเกตจะเห็นทางเกวียน

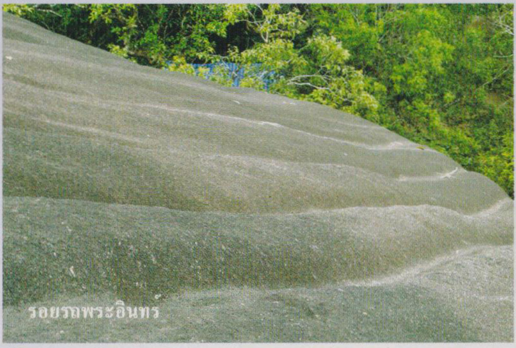
รอยรถพระอินทร์

ทางรถ ถ้าถอยหลังไป ๕๐ ปี ผู้เขียนชอบขึ้นไปเอาสตางค์แดงล้อเล่นตามรอยนี้ สมัยก่อนนี้รอบๆ ไต่ได้สบาย เดี๋ยวนี้ไม่ได้แล้ว ข้างๆ ชันมากแล้วหันหลังแหงนหน้าขึ้น สังเกตดูบน

รอยพระหัตถ์

ผาจะเห็นรอย **ฝ่าเท้าพญามาร** ถีบหินก้อนนี้ทับพระองค์ จงสังเกตดูเป็นรอยหลุมเห็นส้น เห็นรอยนิ้วชัดเจน ด้านตรงกันข้ามจะเห็นรอยพระหัตถ์ของพระองค์รับไว้ แต่ในตำนานกล่าวว่าผลักแต่นี่ผลักไม่ได้ เพราะหินใหญ่มากจึงต้องใช้เท้าถีบ

หมอชีวกฯ

หมอชีวกโกมารภัทร

เรื่องราวของ **โกมารภัทร** หรือ **หมอชีวก** ตามประวัติเป็นหมอประจำพระพุทธเจ้า คอยตรวจดูแลประจำตัว

แต่ท่านผู้อ่านอยากทราบเรื่องราวประวัติเป็นมาอย่างไร กรุณาไปดูในพุทธประวัติเอากันเอง แต่รูปหลวงปู่หมอชีวกรูปนี้ มี**นายสราวุฒ** อยู่ฝั่งจรัญสนิทวงศ์ ซอยวัดมะลิได้มาถวาย

ประมาณ พ.ศ. ๒๕๒๔ นัยว่ามีอภินิหารและศักดิ์สิทธิ์พอสมควร ตอนเอาขึ้นมาขึ้นรถลงรถหนักมาก เพราะทั้งฐาน(ยกขึ้นไม่ไหว)ทั้งตัวเต็มไม่กลวง คนหาม ๖ คนไม่ขึ้น เจ้าของเองก็หมดอาลัย ขึ้นไม่ได้ก็ทำใจแล้ว และเพราะเอาขึ้นเองไม่ได้ ก็ไว้ให้เขาบูชากันที่สิวลีก็ได้ แต่บังเอิญผู้ที่จะหามเขาก็ไปบอกผู้เขียนว่าไม่สามารถเอาขึ้นมาได้ เพราะหนักเหลือเกิน ๖ คนหามไม่ขึ้น ผู้เขียนจึงพูดว่าถ้าอย่างนั้นเธอทั้งหมดจุดธูปเทียนคนละ ๙ ดอก แล้วกราบบอกว่า ท่านพ่อเขียนสั่งมาว่าถ้าหลวงปู่อยากขึ้นมาปฏิบัติพระพุทธเจ้าก็ต้องทำตัวให้เบา ถ้าไม่เบาไม่ต้องขึ้นมา ให้อยู่กับหลวงปู่สิวลี ในทันทีนั้นเอง พวกหามก็ลองยกดูก็เบาผิดปกติ แล้วคนหาม ๔ คน ก็หามขึ้นได้โดยไม่หนักเกินไป นี่เป็นเรื่องมหัศจรรย์นัก เพราะถ้าผู้เขียนไม่กล่าวอย่างนี้ แน่นอน หมอชีวกโกมารภัทรไม่ได้ขึ้นมา ก็เพราะผู้หามขึ้นมาและเจ้าของผู้สร้างก็ทำใจแล้ว เพราะหนักจริง ๆ นี่ก็เป็นเรื่องที่แปลกและมหัศจรรย์จริง ดูซิหกคนเอาไม่ขึ้น แต่พอบอกเล่าเก้าสิบแล้ว ๔ คนเอาขึ้นมาเฉยเพราะอะไร เพราะท่านเป็นหมอคอยดูแลปรนนิบัติพระองค์ตลอดมา

ท้าวมหาพรหม

ต่อจากหลวงปู่โกมารภัทรแล้วจะมี **ท้าวมหาพรหม** ไว้ให้พวกเราได้บูชากัน ดังมีรูปประกอบอยู่ในขณะนี้ แต่มหาพรหมรูปนี้ผู้เขียนลืมชื่อผู้สร้างและผู้ถวาย ไม่สามารถเอาชื่อมาลงได้ สร้างประมาณปีพ.ศ. ๒๕๓๑ สร้างไว้ทำไม มีประโยชน์อย่างไร มีประโยชน์สำหรับผู้มีศรัทธากราบไหว้เป็นอย่างมาก **พรหม หมายถึง มีสี่หน้า หน้าที่หนึ่งคือ เมตตา หน้าที่สองคือ กรุณา**

หน้าที่สามคือ มุทิตา หน้าที่สี่คือ อุเบกขา ใครได้บูชาพระพรหมแล้วเป็นบุญมากๆ ของดีมาทั้งสี่ทิศ ของร้ายมาทั้งสี่ทิศ ของร้ายมาก็ไม่อาจเป็นอันตรายกับเราได้ ของดีมาเรารับได้หมด เช่น **เขาร้ายมา เราเมตตาเขา เขาทุกข์ร้อนมา เราสงสารเขา เขาได้ดีมา เราพลอยยินดีเขา เขาด่า เราเฉยเสีย** นี่แสดงถึงว่าไหว้พระพรหมทุกๆ วัน ทำให้เรารู้ต้นเหตุของความดีและความชั่ว ชั่วมาเราหลีกเสีย ดีมาเรารับ อย่างนี้เราก็จะมีสุขตลอดเวลา

พระปางอุ้มบาตร

พระปางอุ้มบาตร หรือจะเรียกว่าพระศากยมุณีนี้ สร้างเมื่อพ.ศ.ใดจำไม่ได้ มี **นายประเสริฐ กับ นายสมัคร** และคณะอีกหลายท่านได้ร่วมกันสร้าง สาธุ สาธุ ขอให้ผู้สร้างจงพบแต่สุคติ ๆ เป็นเบื้องหน้าตลอด ๆ เทอญ ความจริงแล้วใครได้กราบไหว้บูชาแล้วได้อานิสงส์มาก คือไม่อด ไม่อยาก ทั้งจิตใจ ก็อิ่มอยู่เสมอ เมื่อจิตใจอิ่มร่างกายก็เป็นสุข ปราศจากทุกข์ด้วยประการทั้งสิ้น ฉะนั้นท่านทั้งหลายไม่ควรประมาท ถ้าเราประมาท เราขึ้นมาบนเขาจะเหนื่อยเปล่า ๆ มาแล้วขาดทุน เหมือนมาค้าขาย ค้าขายขาดทุนแล้วจะค้าขายไปทำไม การค้าการขายเราก็เพื่อหวังกำไร อย่าทำตัวเป็นผู้แพ้ ต้องชนะจิตใจตัวเองดีกว่าไปเอาชนะผู้อื่นหรือศัตรู ก่อนที่จะเอาชนะผู้อื่นต้องเอาชนะตัวเองก่อน ถือเป็นยอดชัยชนะของการชนะทั้งปวง

พระปางอุ้มบาตร

เจ้าแม่กวนอิม

ประวัติ **เจ้าแม่กวนอิม** สร้างประมาณ พ.ศ. ใดจำไม่ได้แน่ชัด มีคนไทยเชื้อสายจีน เขามีศรัทธาสร้างให้ ผู้ขึ้นมานมัสการรอยพระบาทแล้วจะได้บูชากัน ตั้งอยู่ก่อนที่ขึ้นบนห้างฝรั่ง เจ้าแม่กวนอิม ประวัติความเป็นมา ทราบว่าเป็นเจ้าแม่ที่คนจีนเขานับถือกันมาก แต่ก็เป็นเพียงโพธิสัตว์เท่านั้น ไม่ใช่พระอรหันต์เหมือนพระพุทธเจ้า แต่เป็นผู้ปฏิบัติธรรมอย่างเคร่งครัด มีการบริจาคทานเป็นหลัก ผู้บริจาคทานมากมีอานิสงส์มาก เกิดชาติปัจจุบันนี้จะเป็นคนไม่อดไม่อยาก จะเป็นผู้สมบูรณ์ด้วยปัจจัยทั้งสี่ ไม่ขาดแคลนแม้จะจากชาตินี้ไป จะไปเกิดในที่ดีมีสุข

ฉะนั้นคนไทยเชื้อสายจีนเขานิยมเจ้าแม่กวนอิมกันมาก มีกันเกือบทุกบ้านที่เชื้อสายจีน อาจจะเป็นเพราะบรรพบุรุษเขานับถือบูชากันแล้วรวย-รวยกันก็ได้

หินรูปช้าง

ความเป็นมาของ **หินรูปช้าง** ตัวนี้เป็นรูปช้างที่ใหญ่ที่สุดในโลกก็ว่าได้ มีมาตั้งแต่ครั้งไหน ไม่มีใครทราบ ผู้เขียนเกิดก็เห็นแล้ว เขาเล่าให้ฟังก่อนแล้วพอขึ้นมาก็เห็นจริงๆ ด้วยฤทธิ์ด้วยอานุภาพอันใด และด้วยบาปกรรมทำเข็ญอะไร จึงได้ถูกสาปจากช้างมาเป็นหินอย่างนี้ หรือจะเป็นเพราะช้าง

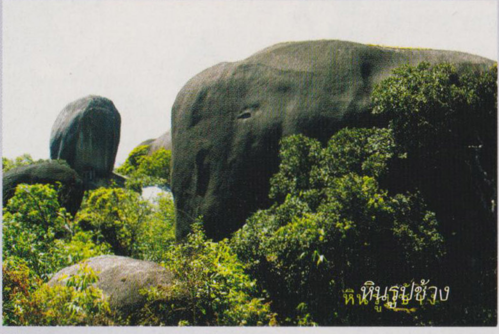

หินรูปช้าง

นาราคิริงที่พระเทวทัต กรอกเหล้าเมาเต็มที่ แล้ว นำมาเพื่อจะทำร้ายพระพุทธเจ้า แต่พระเทวทัตก็ผิดหวัง เพราะบุญบารมีเหนือสิ่งใดๆ ในจักรวาล ทำให้ช้าง ไม่อาจทำอะไรพระพุทธเจ้าได้ เมื่อมาถึงพระพุทธเจ้าแล้ว ช้างก็หมอบราบกับพื้น พระพุทธเจ้าเอาหัตถ์ลูบศีรษะช้าง ช้างร้องไห้เสียใจ เพราะถูกพญามารหลอก ช้างจึงร้องไห้เสียใจ แล้วตรอมใจตายในวันต่อมา อาจจะกลายเป็นหินอยู่ตรงนั้นก็ได้

องค์อินทร์

ต่อไป เป็นเรื่องของ **ห้างฝรั่ง** คำว่าห้างฝรั่งอยู่ห่างจากพระบาทประมาณ ๕๐๐ เมตร เป็นที่สูงที่สุดของเขาคิชฌกูฏ ทำไมเขาจึงว่าห้างฝรั่งก็เพราะเมื่อพ.ศ. ๒๔๖๐ เมืองจันทบุรีเคยเป็นเมืองที่ฝรั่งยึดครอง ฝรั่งจึงขึ้นส่องกล้องทำแผนที่เขตบนนี้ตั้งกล้องบนนี้ ตั้งแต่นั้นมาถึงบัดนี้จึงเรียกว่าห้างฝรั่งกันตลอดมา และสามารถมองทะเลได้ชัดเจน สิ่งที่มีตามมาในสถานที่นี้มีสิ่งศักดิ์สิทธิ์หลายอย่าง เช่น ท้าวสักกะเทวราช พระอินทราธิราช

พระพุทธรังสีศากยมุนีและสมเด็จโตพรหมรังสี

พระพุทธรังสีศากยมุนีและสมเด็จโตพรหมรังสี และอีกหลายอย่าง ท้าวสักกะเทวราชองค์นี้ได้เริ่มสร้างเมื่อพ.ศ.๒๕๒๕ โดยนักปฏิบัติธรรมจากกรุงเทพฯ โดย **นายสำรวย ศักดารักษ์ และคุณทองล้วน คุณถวัลย์ (หรั่ง)**

ปิ่นศิริ คุณสันติ และจ.ส.ต.บรรจง สุริยตัน พร้อมพวกอีกหลายท่าน

เรื่องสร้าง **ท้าวสักกะเทวราช** นั้น นายสำรวยและคณะดังกล่าวแล้วนั้น ได้ขึ้นไปปฏิบัติแล้วเกิดมีนิมิตขึ้นมา แล้วเข้าอาศัยกายของนายสำรวยติดต่อกับโยมที่มาด้วยกัน แต่นายสำรวยเองไม่ทราบเรื่อง แต่ผู้ที่มาเล่าให้นายสำรวยฟังทุกอย่าง แต่ทุกคนไม่เคยพบตัวอย่างรูปร่างท้าวสักกะเทวราชกันทั้งนั้น แต่เมื่อไปหาคนปั้นแล้วกลับปั้นเป็นรูปเป็นร่างสวยงาม ในตำนานมีผู้เล่าให้ฟังว่าท่านเป็นใหญ่ในเทวโลก สามารถดูแลโลกทั้งสามได้คือ เทวโลก พรหมโลก และในมนุษย์โลก เราถือว่ามีความศักดิ์สิทธิ์มากทีเดียวเพราะที่อื่น ๆ เคยมีพร้อมทั้งมีพระอินทร์ และปราสาทของท้าวสักกะเทวราชของพระอินทร์อยู่คู่กันด้วย พระอินทร์นั้นเป็นผู้บังคับบัญชาของพวกเทวดาทั้งหลายบนสวรรค์ เทวดานั้นบำเพ็ญบุญเป็นประจำแล้วย่อมไปเกิดเป็นเทวดาบนสวรรค์ เมื่อหมดบุญบารมีแล้วต้องเกิดมาเป็นมนุษย์มาสร้างภพสร้างชาติกันใหม่ ฉะนั้นใครอยากจะไปเกิดเป็นลูกน้องพระอินทร์ ก็รีบเร่งทำบุญให้มากๆ เข้า อย่าประมาท ไปเกิดเป็นเทวดา

ผู้มีบริสุทธิ์มีแต่บุญทั้งนั้น แต่ต้องตั้งใจทำใจให้ดี ให้ตรง แล้วได้แน่นอน

ฉะนั้น การกราบไหว้บูชาเป็นอุดมมงคลอย่างสูง นี่ก็อีกรูป คนของนายรวย ก็ร่วมกันสร้างขึ้นเป็นตัวแทนขององค์สัมมาสัมพุทธเจ้า แต่เป็นปางลีลาหรือปางประทานพร ซึ่งก็อยู่บนห้างฝรั่งอยู่ใกล้ๆ กับองค์อินทร์แล้วท้าวสักกะเทวราชในละแวกเดียวกัน เมื่อเรากราบไหว้บูชาครั้งใด ใจของเราก็น้อมไปถึงพระพุทธเจ้าให้พร ในเมื่อพระพุทธเจ้าให้พรใครๆ ก็ต้องการ เพราะเมื่อพระองค์ให้พรใครแล้ว ผู้รับพรย่อมเป็นผู้สำเร็จในอดีตที่พระองค์ยังมีพระชนม์อยู่ ใครรู้เข้าต้องเข้าไปเฝ้าพระองค์ทั้งนั้น รูปพระ 3 องค์ **คุณแสงเทียน สุขสำราญ** จากกรุงเทพฯ เป็นผู้สร้างพระสามองค์ ระฆังสองลูก

พระสามองค์

หนึ่ง **พระพุทธจ้าปางตรัสรู้** สอง **พระกัจจายะปางประทานพร** หรือปางเมตตา สาม **หลวงปู่โตพรหมรังษี** ทำพิธีหล่อเมื่อพ.ศ. ๒๕๓๔ นำมาประดิษฐานบนขอดเขาคิชฌกูฏ เมื่อพ.ศ. ๒๕๓๔ สร้างถวายเป็นราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมทั้งสร้างวิหารที่เห็นอยู่นี้ ล้วนแล้วเป็นของศักดิ์สิทธิ์ทั้งนั้น ผู้สร้างล้วนแล้วเป็นผู้มีศรัทธาสืบทอดพระพุทธศาสนาให้เจริญสืบไป เป็นสิ่งที่น่าอนุโมทนาเป็นอย่างยิ่ง ยกตัวอย่างเช่น **ปางพระพุทธเจ้าตรัสรู้** อย่างนี้ เมื่อเราได้กราบไหว้แล้วจะได้เกิดอานิสงส์มากมายมหาศาลทีเดียว **ตรัสรู้แปลว่า ผู้เบิกบาน ผู้รู้ ผู้ตื่น ผู้มีปัญญา ละโลภ โกรธ หลง ทั้งปวงได้โดยสิ้นเชิง** เมื่อเราปฏิบัติธรรมตามพระองค์ได้แล้ว จะได้เป็นผู้ถึงซึ่งมรรค ผล นิพพาน ได้ตามความปรารถนา ส่วน **พระกัจจายะปางประทานพร** เมื่อใครได้กราบไหว้แล้ว จะเป็นผู้สมบูรณ์พูนสุข

ตามประวัติพระกัจจายะนี้ว่าท่านเป็นผู้มีรูปงาม ใครเห็นใครก็รัก อยากได้มาชื่นชม ผู้หญิงเห็นผู้หญิงก็รัก ผู้ชายเห็นผู้ชายก็รัก ท่านจึงอธิษฐานตัวท่านให้ใหญ่และอ้วนจ้ำม่ำ ให้หนีคนรักคนชอบ ทางจีนเขาเรียกว่า **หลวงพ่อน่อติก้อ** ใครได้บูชาท่านแล้วจะเกิดความร่ำรวย คนจีนจึงนิยมท่านมาก ส่วน **หลวงปู่โต พรหมรังษี** ใครได้บูชาท่านแล้วจะได้มีเมตตาทำการงานค้าขายดีมาก เพราะท่านเป็นปรมาจารย์ทางปฏิบัติในยุครัชกาลที่ ๔ ท่านผู้นำทางพระพุทธศาสนาในทางปฏิบัติเป็นเลิศ เป็นเกจิอาจารย์ในสมัยนี้เป็นอันดับพิเศษไม่มีใครจับ แม้กระทั่งสติปัญญาก็เป็นเลิศ และท่านได้ร้อยกรองมนต์ (ชินบัญชร) ไว้ให้ลูกหลานได้ท่องบ่น เพื่อไม่เจ็บไม่ป่วย ให้ร่ำรวยในทางธรรมกันอย่างดี เป็นที่ล่ำลือกันทั่วไปในไทยและเทศ ล้วนแล้วเป็นของดีมีค่า ทั้งนี้บนเขาคิชฌกูฏแห่งนี้นี่ก็เป็นที่บูชา เลยห้างฝรั่งเล็กน้อยเป็นหินเหมือนแก้ว ผู้เขียนให้ชื่อว่า **แก้วสารพัดนึก** เพราะมีลักษณะสีขาวนวลเหมือนแก้วนี่ก็เปิดบูชากันเมื่อพ.ศ. ๒๕๒๕ นี้เอง ผู้เขียนเป็นผู้ทำพิธีเปิดเมื่อวันที่ ๙ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๒๕ เวลา ๐๙.๐๐ น. อันนี้ผู้เขียนเองเห็นว่าของแปลก ที่อื่น ๆ แถวนี้ไม่มีถ้าใครไปกราบไหว้บูชา ให้ตั้งสัจจะอธิษฐาน จักเอาในสิ่งที่ชอบและในสิ่งที่ปรารถนา

ลูกแก้วสารพัดนึก

เพราะฉะนั้นการกราบไหว้บูชาพระองค์ทรงได้ปรารถนาไว้ในมงคลสูตรว่า **ปูชา จะ ปูชะนียานัง เอตัมมังคละมุตตะมัง** การบูชาเป็นอุดมมงคลอย่างสูง การคารวะมีแต่ได้อย่างเดียวอย่างนี้เป็นต้น

บาตรพระอานนท์

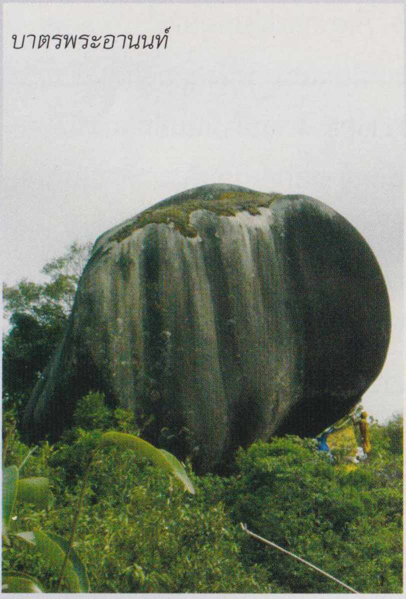
บาตรพระอานนท์

ต่อจากแก้วสารพัดนึกก็จะถึง **บาตรพระอานนท์** หินมีลักษณะเหมือนบาตรคว่ำ นี่ก็เรื่องมหัศจรรย์อีกอย่างหนึ่งของเขาคิชฌกูฏนี้ นี่ก็ตั้งชื่อเมื่อ พ.ศ.๒๕๑๕ ตอนที่ผู้เขียนขึ้นมาปฏิบัติหน้าที่ปีแรก และตั้งสัจจะอธิษฐานบารมีแล้วได้สมตามปรารถนาทุกๆ ประการ ก่อนงาน พ.ศ. ๒๕๑๕ นึกขึ้นได้ว่าสมัยผู้เขียนยังเด็กๆ มีอาจารย์รูปหนึ่ง มีชื่อเสียงทางปฏิบัติมาจากจังหวัดฉะเชิงเทรา วัดสาวชะโงก มาจำพรรษาที่วัดพลวง เมื่อออกพรรษาเดือนอ้าย เดือนยี่ ก็ขึ้นเขา อาจารย์รูปนี้ชื่อ **อาจารย์วีระ** ได้รับคำบอกเล่าจากพรานป่าว่าเลยจากห้างฝรั่งไปมีที่หนึ่งมีความแปลกมาก แล้วบอกกับอาจารย์วีระว่ามีรูปลักษณะอย่างนั้นๆ แล้วอาจารย์วีระท่านก็ออกค้นหาสถานที่แห่งนี้ ท่านหาไม่พบ ท่านก็จะเลิกไปนาน เป็นสิบปี กว่าผู้เขียนจะได้ขึ้นปฏิบัติแล้วนึกขึ้นมาได้ ฉันเพล

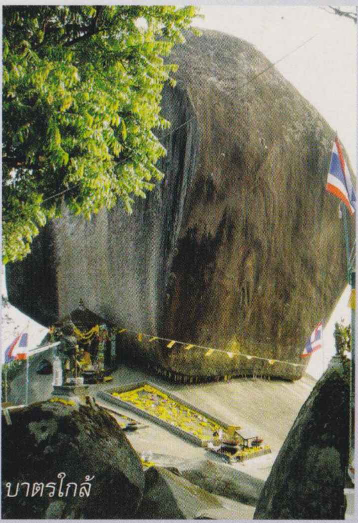
บาตรใกล้

เรียบร้อย ผู้เขียนจึงเดินขึ้นห้างฝรั่งแล้วเดินต่อไปองค์เดียว เดินไปตามทางช้างทางวัวกระทิง โบราณเขาเรียกว่า **ด่านช้าง - ด่านกระทิง** ไปก็พบหินลูกหนึ่งเหมือนลูกบาตร ใหญ่มาก ดูไปพิจารณาไปก็ยังตั้งชื่อไม่ได้ ก็เลยไปก่อนเดินไปอีกประมาณ ๕๐๐ เมตร ก็พบกลุ่มหินกลุ่มหนึ่งเป็นกลุ่ม มีลักษณะเหมือนบาตร มีสองลูก ลักษณะเหมือนเสมา หนึ่งลูกยังมีหินลักษณะยาวล้อมรอบ ที่ทางเข้ามีหินบางๆ ขวางอยู่ ทางเข้ามีหินอีกลูกหนึ่งใหญ่มาก บนนั้นนั่งได้เป็นร้อยๆ คน แล้วก็มีหญ้างอกอยู่บนนั้นสวยงามเหมือนพรม ที่เขาเอามาปูบนนั้น เดินไปเดินมาดูทั่วๆ แล้วกลับที่พักที่พระบาทแล้วตอนเย็นปฏิบัติพอสมควรแล้ว มานั่งนึกถึงสถานที่แห่งนี้ควรจะตั้งชื่อว่า อย่างไรดี ก่อนนอนจึงตั้งสัจจะอธิษฐานว่า ถ้าสถานที่แห่งนี้มีศักดิ์สิทธิ์แล้ว ขอให้ดลใจข้าพเจ้าให้ฝัน แล้วผู้เขียนก็นิมิตฝันว่าสถานที่แห่งนี้ชื่อว่า**“วนอุทยานแห่งพุทธชาติ”** เพราะเป็นสถานที่เกี่ยวกับพุทธศาสนา ในเมื่อพระพุทธเจ้าของเราเสด็จประทับอยู่บนเขาคิชฌกูฏ แห่งนี้ก็ต้องมีสาวกตามเสด็จ สถานที่นี่แห่งนี้เป็นที่พักอยู่ของพุทธสาวก ดังนี้ จึงให้ชื่อสถานที่แห่งนี้ว่า **วนอุทยานแห่งพุทธชาติ** หินลูกแรกให้ชื่อว่า **บาตรพระอานนท์** เพราะพระอานนท์เป็นทั้งพระ

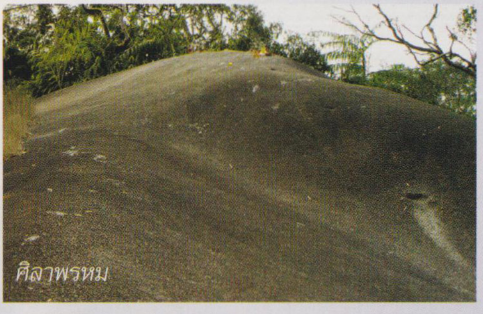

ศิลาพรหม

ยอดเขากะทิง
ถ่ายจากยอดเขาคิชฌกูฏ

สาวก เป็นทั้งพระอุปัฏฐากคอยดูแลพระพุทธเจ้า เป็นทั้งพระอนุชา เมื่อพระพุทธเจ้าจะเสด็จไปไหน พระอานนท์ต้องตามไปทุกสถานที่

พระอานนท์เป็นเอกทัคคะในทางจำ มีความทรงจำเป็นเลิศ เป็นพหูสูตร ฉะนั้นอานิสงส์ของผู้ที่ไปกราบไหว้บาตรพระอานนท์ก็เท่ากับระลึกคุณของพระอานนท์ ถ้าเกิดในภพหน้าหรือในชาติปัจจุบันนี้ ให้มีความทรงจำเหมือนอย่างพระอานนท์ มีความฉลาดมีความสามารถรู้ธรรมอย่างแจ่มแจ้งเหมือนพระอานนท์ถ้าบูชาด้วยความตั้งใจจริง

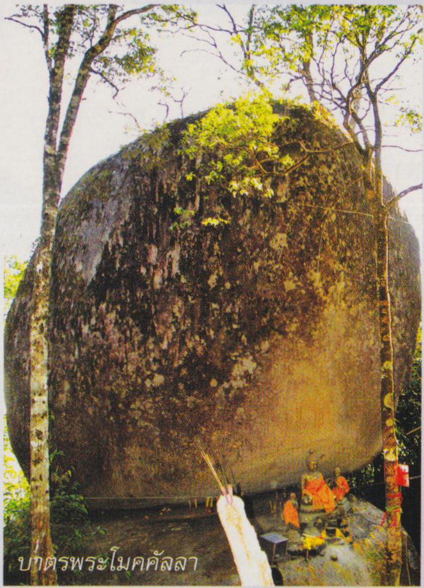
บาตรพระโมคคัลลา

นี่คือบาตรพระโมคคัลลาน์ **พระโมคคัลลาน์** เป็นสาวกเบื้องขวาของพระพุทธองค์ เป็นเอกทัคคะเลิศในทางมีฤทธิ์ สามารถเหาะเหินเดินบนอากาศได้ ไปนรก ไปสวรรค์ได้ ฉะนั้นใครก็ตามได้ไปกราบไหว้บูชาบาตรของพระโมคคัลลาน์แล้ว ได้อานิสงส์เหมือนเราได้กราบไหว้บูชาพระโมคคัลลาน์เอง ผลที่ได้คือในภพหน้าและชาตินี้ก็จะมีฤทธิ์ มีความสามารถเหาะเหิน เดินบนอากาศได้เหมือนพระโมคคัลลาน์ หรือได้ไม่ถึงอย่างนี้ เราก็ได้บูชาความดีของท่านเราก็พิจารณาเอาความดีเหล่านี้มาใส่ตัวเราเอง ก็เป็นมงคลแก่ตัวเราอย่างสูง

นี่ก็เป็นหินอีกก้อนหนึ่ง อยู่ในระหว่างบาตรพระโมคคัลลาน์และบาตรของพระสารีบุตร มีรูปลักษณะเหมือนใบเสมาอุโบสถจึงให้ชื่อว่า **เสมาธรรมจักร** ซึ่งเป็นเครื่องหมายของพุทธศาสนา ในสมัยอดีตแถวนี้อาจจะเป็นที่ประกอบ

เสมาธรรมจักร

พิธีทางพระพุทธศาสนามาแล้วก็ได้ หาไม่จะมีสัญลักษณ์บ่งบอกถึงความเป็นมาของพุทธศาสนามากมายหลายอย่างในสถานที่แห่งนี้ ฉะนั้นใครก็ตามได้กราบไหว้บูชาเสมาธรรมจักรจะมีอานิสงส์มาก เกิดชาตินี้ก็มีแต่ความเจริญ อยู่อย่างร่มเย็นเป็นสุข เกิดชาติหน้าจะได้พบพระพุทธศาสนา จะได้ไปเกิดในที่ดีมีสุข มีสติปัญญา มีความสามารถ ไปเกิดบนสวรรค์ วิมาน อินทร์ พรหม อย่างแน่นอน

รูปนี้คือ **บาตรพระสารีบุตร** พระสารีบุตรนั้นเป็นเอกทัคคะเลิศในทางปัญญา เป็นผู้มีปัญญามาก สามารถนับทรายในมหาสมุทรได้อย่างครบถ้วนได้ ถ้าใครนึกถึง

บาตรพระสารีบุตร

ท่านแล้วกราบไหว้บูชา แม้แต่บาตรของท่านก็มีอานิสงส์มาก ในชาตินี้ก็จะมีสติมั่นคง สมบูรณ์ไม่เป็นผู้ประมาท เป็นผู้เฉลียวฉลาดในการงานทุกๆ ประเภท เกิดชาติหน้าจะมีปัญญาเหมือนท่านพระสารีบุตร

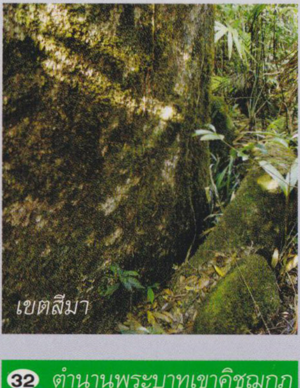

เขตสีมา

ส่วนหินยาวที่กั้นเป็นเขตนั้นให้ชื่อว่า **ศิลาวิเศษเขตสีมา** ส่วนทางเข้าในสถานที่นี้นั้นให้ชื่อ

ว่า **ประตูไอยสวรรค์** วนอุทยานแห่งพุทธชาติ หมายความว่าเป็นประตูของเทวดา ส่วนอีกลูก หินใหญ่พอสมควร กว้าง นั่งบนนั้นได้เป็นร้อย มีหญ้าขึ้นสวยงามมาก ลักษณะเหมือนพรมสีสวย นั่งอ่อนนุ่ม หินก้อนนี้ให้ชื่อว่า **ศิลาพรหมบรรทมสุข** หมายถึงที่ชุมนุมสงฆ์ในอดีตเป็นที่ประทับและบรรทมของพระพุทธเจ้าก็ว่าได้ แต่ในขณะนี้ความสวยงามอันนี้หมดไป เพราะความมักง่ายของคนในยุคนี้ มือไม่เป็นสุขใช้มือไปฉุดไปถอน ความเป็นเอกลักษณ์หายไป ตอนผู้เขียนพบใหม่ๆ หญ้าขึ้นเต็ม บนหินสวยงามมาก จะนอนก็ได้จะนั่งก็ได้ อย่างมีความสุข ฉะนั้นจึงให้ชื่อ **ศิลาพรหมบรรทมสุข**

ต่อไปนี้เป็นเรื่องของ **ผ้าแดง** ผ้าแดงไปขึงไว้ทำไม เพื่อประโยชน์อะไร ใครเป็นคนไปขึงไว้ครั้งแรก คือผู้เขียนนี่แหละ ใช้ให้พระไปขึงไว้เป็นครั้งแรก กั้นไม่ให้ล้ำเขตเข้าไปข้างใน ผู้ที่เลยไปข้างในแล้วหลงไปหลายคน ตามกว่าจะเจอหลายวัน อดข้าวอดน้ำนอนในป่ากันหลายต่อหลายคน ผู้เขียนจึงสั่งให้พระเอาผ้าแดงไปติดไว้ **แดง หมายถึง อันตราย ไม่มีความหมายเป็นอย่างอื่นเลย** แต่ต่อมาเจ้ากรรม มีคนหัวดีไปทำพิธีหลอกบรรดาประชาชน เป็นขบวนการขายผ้าแดง โดยทางวัดไม่ได้จัดทำ จากข้างล่างจากเจ้าของรถบางคันที่จัดทัวร์มา โฆษณากันอย่างไม่มีสิ้นสุด ผู้เขียนจะบอกอย่างไรก็ไม่ฟังกัน พ.ศ. ๒๕๔๐ เก็บผ้าแดงรวมได้ถึง ๕-๖ ตันเอาไปให้กรมราชทัณฑ์ ต่อมาก็ลดลงแต่ก็ไม่หมดไป เขียนจดชื่อ นามสกุลไปขอโน่นขอนี่ ขออะไรจิปาถะ บางคนไปเขียนตัวเลขหลอกไว้ บังเอิญไปถูกหวยเข้าก็เลยเรียกไม่หยุดฉุดไม่อยู่กันเลย ดังนี้

ผ้าแดง

ยิ่งกว่านั้นน้องใหม่หรือผู้ที่ไม่เคยมา ได้ยินรุ่นพี่ๆ พูดว่าขึ้นไปพระบาท ไปไม่ถึงผ้าแดง แสดงว่าไม่ถึงพระบาท หรือได้ยินโฆษกงมงายไม่รู้ข้อเท็จจริง พูดหรือประกาศ ไม่เคยศึกษาเรื่องพระบาท ว่าอะไรเป็นหัวใจของเขาคิชฌกูฏ พูดส่งเดช พูดเรื่อยเปื่อย ผู้ที่มาใหม่ ก็หลงขึ้นมาแล้วไม่ได้กราบไหว้พระบาทก็มีมากต่อมาก เพราะอะไร เพราะคิดว่ารอยพระบาทอยู่ที่ผ้าแดง ผลสุดท้ายหารอยพระบาทไม่พบ เลยไม่ไหว้พระบาท **อย่างนี้มาแล้วขาดทุน**

บางคนคิดว่าผ้าแดงเป็นสรณะไปเสียก็มี ฉะนั้นผู้เขียนไม่อยากให้นักบุญทั้งหลายขาดทุน อะไรเป็นบุญสุดยอดของเขาคิชฌกูฏนี้ อะไรเป็นหัวใจของเขาคิชฌกูฏนี้ ก็คือรอยพุทธบาทนี้แหละ เป็นสุดยอดหัวใจของเขาคิชฌกูฏ จะไปได้เลยก็คือรอยพระพุทธบาทนี้แหละ นอกนั้นเป็นสิ่งประกอบ ไปไหว้ก็ได้ ไม่ไปก็ได้ ถ้าเห็นว่ากำลังดีไปได้ก็ไป ไม่ไหวก็เอาที่รอยพระพุทธบาทนี่แหละ ถึงพระบาทแน่นอน และมาแล้วไม่ขาดทุนแน่นอน จะไปไหว้บาตรพระอานนท์ ไหว้พระโมคคลาน์ ไหว้เสมาธรรมจักร ไหว้บาตรพระสารีบุตร และก็ได้บุญและได้อานิสงส์ดังที่กล่าวมาแล้วเบื้องต้น แต่จะเอาผ้าแดงมาเป็นหลักหรือเป็นสรณะนั้นไม่บังควร เพราะไม่อยู่ในข่ายของผู้เขียนแม้นิดเดียว

ฉะนั้น นักบุญทั้งหลาย จะพาใครมาช่วยบอกเขาหน่อย อย่าให้เขาหลงไปแล้วขาดทุน อะไร ตรงไหนเป็นบุญสูงสุด ก็บอกเขา แนะนำเขา เขาเป็นน้องใหม่ อาจไม่เข้าใจสถานที่แห่งนี้ ไม่ต้องซื้อผ้าแดงมา ซื้อดอกไม้ธูปเทียนทองมาก็พอ ไม่ต้องใช้ผ้าแดง จะชวนใครมาแนะนำว่าอะไรควรใช้ อะไรไม่ควรใช้ แล้วผู้เขียนจะอนุโมทนาสาธุด้วย

หินรูปเต่า

สุดท้ายไปที่ไหนกันหมดทุกๆ ที่ แล้วให้ขึ้นบันไดใกล้ทางลงขึ้นบนหินที่แข่งรถพระอินทร์ จะเห็นหินรูปเต่าที่ใหญ่ที่สุดในโลก พระพุทธเจ้า

ของเราในอดีต ก็เคยเป็นพญาเต่า ฉะนั้นในสถานที่แห่งนี้ก็จะมีรูปเต่าได้ชมกัน

อีกอย่างหนึ่งคือ **รอยพญาเสือ** ที่ใหญ่ที่สุดในโลก การพบรอยพญาเสือแห่งนี้ ผู้เขียนเป็นผู้พบเอง เมื่อพ.ศ. ๒๕๑๕ วันหนึ่งฉันเช้าแล้ว มีลูกศิษย์คนหนึ่งชื่อว่านายป๋ำ ลงเที่ยวในถ้ำ ตั้งแต่ถ้ำช้างมุดลงไปเรื่อยๆ การลงเที่ยวในถ้ำต้องใช้เทียนจุดส่องทาง ใช้ไฟฉายไม่ได้ หัวขาดหมดเดี๋ยวขึ้นไม่ได้ ส่วนเทียนจะมีแสงสว่างได้ไกลในถ้ำลึกๆ มีความสวยงามมาก นอกจากสว่างดีแล้ว ยังมีประโยชน์เมื่อจนตรงไหน หลงที่ไหน เราสามารถกลับที่ได้ เพราะน้ำตาเทียนตกเป็นทางไป หยดไปเรื่อยๆ แม้แต่ไต้ก็ยังสู้เทียนไม่ได้ เพราะไต้ไม่มีน้ำตาเทียนหยด คนโบราณเขาฉลาดมาก ก่อนพ.ศ. ๒๕๓๕ พอบ่ายไม่มีคนก็จะพาโยมเข้าชมในถ้ำ ในถ้ำจะมีความร่มเย็นมาก แต่บัดนี้ไม่มีโอกาสนำญาติโยมแล้วน่าเสียดายมาก พบ **รอยพญาเสือ** ก็เพราะค้นถ้ำนี่แหละค้นไปเรื่อยๆ พอถึงถ้ำเสือนั่นแหละ ผู้เขียนได้ยินเสียงกลองตีเวลาเพล ตุ่ม ตุ่ม ตุ่ม ได้ยินเสียงดังมาก ก้องในถ้ำ แล้วเด็กของนายป๋ำถามว่า ได้ยินเสียงอะไรไหม ป๋ำตอบว่าได้ยิน ผู้เขียนก็ถามว่าได้ยินเสียงอะไร นายป๋ำตอบว่าเสียงกลองเพล ผู้เขียนก็เอานาฬิกาขึ้นมาดูก็พอดีตีสิบเอ็ด (๑๑ นาฬิกา)พอดี ผู้เขียนก็พูดว่า ถ้าอย่างนี้ก็ต้องมีวัดตรงนี้แหละ เดี๋ยวกลับไปฉันเพลแล้วมาค้นกันใหม่

รอยพญาเสือ

แล้วกลับไปฉันที่พระบาท ฉันเพลเรียบร้อยพักผ่อนพอสมควร บ่ายโมงลงไปค้นหาแต่ไปองค์เดียวลูกศิษย์ไม่ได้ไปด้วย แล้วองค์เดียวเที่ยวหาอยู่พอสมควรไม่พบจึงหาทางปีนขึ้นไปบนลูกหิน เพราะเห็นว่าหินพญาเสือเหยียบนั้นกลมส่วนมาก น่าจะมีอะไรสักอย่าง จึงหาทางปีนลอดขึ้นไปพบมีรอยพญาเสือเหยียบหินยุบ ก็คิดว่าต้องเป็นพญาเสือ เสือธรรมดา ไม่มีอภินิหารหรือเสือไม่มีบุญเหยียบหินไม่ได้แน่ ผู้เขียนจึงอธิษฐานว่า ต่อไปในอนาคตขอให้ข้าพเจ้ามีบุญมีอภินิหาร มีอำนาจ ใครเห็นใครทัก ใครเห็นใครรัก ใครเห็นก็เกรงขาม มีความศักดิ์สิทธิ์ คิดอะไรพูดอย่างไร จะทำอะไร ขอให้ข้าพเจ้าทำสำเร็จทุกๆ ประการ แล้วผู้เขียนก็เดินลอดถ้ำขึ้นลงต่อไปถึงถ้ำเต่าแล้วไปพบพระพุทธรูปเป็นหินรูปหนึ่งอยู่ใต้ถ้ำเต่า มีรูปลักษณะไปทางพระอุปคุต จึงให้ชื่อว่า **อุปคุต** ยังไม่เปิดให้ชมเพราะทางไปลำบากมาก โอกาสหน้าจะต้องเปิดให้กราบไหว้แน่นอน

สุดท้ายในการเขียนเรื่องนี้ ถ้าผิดพลาดด้วยประการใดๆ ต้องขออภัยกับผู้อ่านด้วย ด้วยใจจริงก็เพื่อมุ่งหวังให้เกิดประโยชน์กับเยาวชนรุ่นหลังเข้าใจในนาบุญแห่งนี้สืบทอดต่อไป ขอให้ผู้อ่านจงเป็นสุข-จงเป็นสุขทุกประการ.

พระครูธรรมสรคุณ (เขียน ขนฺธสโร)

หัดเขียนกวีเล่น...เพื่อเป็นปราชญ์

๑. พระบาทท่าน เป็นสิ่งสักการะ ธรรมะของท่าน เรานำมาปฏิบัติ
สิ่งต้นเหตุ ต้องถูกกำจัด เป็นอาบัติคือกิเลสในสันดาน
แสงสุริยะสว่างโชติช่วง ดังดวงพระอาทิตย์ประทาน
ดังภาพเปิดสรวงสวรรค์ ใครได้อภิวันท์ ผู้นั้นได้ลาภเอย

๒. อันเมืองจันท์ของดีมีค่า ธรรมชาติสร้างมาดีกว่าไหนๆ
ลูกหลานเมืองจันท์ต้องการอะไร ย่อมหาได้ตามความปรารถนา
แต่ลูกหลานเมืองจันท์ไม่นำพา ทำให้สิ่งล้ำค่าดูไม่งามตาเอย

๓. เตรียม ทางชอบไว้ กุศลสร้าง
ตัว เสริมส่งผล เสริมให้
ก่อน มฤตยู เผด็จชีพ เราเฮย
ตาย แต่กาย ชื่อยัง ชั่วฟ้าดินสลาย

๔. รู้เท่าเอาไว้กัน รู้ทันเอาไว้แก้
ไม่รู้เท่า ไม่รู้ทัน หมดทางกัน หมดทางแก้

๕. รกคนมีค่า ดีกว่ารกหญ้า
รกคนไม่มีค่า รกหญ้าดีกว่ารกคน

๖. เกิดมาทั้งที อย่าให้เสียชาติเกิด
เพราะเป็นมนุษย์ ประเสริฐกว่าสัตว์ทั้งหลาย
ยามมีสุข ก็สุขสบาย
ยามมีทุกข์ จึงหาวิธีคลาย
อย่านอนคิด จนตัวตาย
น่าอายเขา เศร้าใจจริงเอย

๗. หมดเงิน ก็หมดญาติ หมดอำนาจ ก็หมดลูกน้อง
หมดอิทธิพล ก็หมดทาส หมดพวกพ้อง ก็หมดความร่วมมือ

๘. มีทัศนวิสัย กว้างไกล รู้โลกบอกนำ ทำแก่ใจ
รู้ธรรมนำไป สุขสบาย รู้คิดคมขำ คำคมคาย
รู้แสง แสงสว่างนำ ทางสุข สบายเอย

๙. ทำอะไร โลกอย่าให้ช้ำ ทำอะไร ธรรมอย่าให้เสีย
ทำชีวิต ทำอย่าให้เพลีย ชีวิตนี้ จะเสียเพราะงาน
ชีวิตเรา เกิดมาไม่นาน ชีวิตเรา ก็แก่ไปตามกาล
ไม่ช้านาน... แก่ตายเอย

๑๐. อันบุญนี้ คือความสุขทุกสถาน มีความสำราญ ในการทุกเมื่อ
มีความสุข ทุกข์ไม่มีเจือ คนมีความฉลาด จิตสะอาดล้นเหลือ
เพราะบุญจุนเจือ กอบเกื้อทุกเมื่อเอย

๑๑. อันคนเรา เกิดมา อย่าเสียชาติ นักปราชญ์ ท่านว่า น่าอดสู
แสดงถึง ความไม่มี กตัญญู ไม่รู้จัก รักตน ว่าเป็นคนเอย

๑๒. อันมนุษย์เรานี้ ไม่มีอะไรดี อะไรที่รักมาก ก็หวงมาก
อะไรหวงมาก ก็ห่วงมาก อะไรห่วงมาก ก็หึงมาก
อะไรหึงมาก ก็โกรธมาก อะไรโกรธมาก ก็แค้นมาก
อะไรแค้นมาก ก็พยาบาทมาก อะไรพยาบาทมาก ก็โทสะมาก
มีโทสะมากเพียงไร ก็จะมีแต่ความโง่เท่านั้น ไม่มีอะไรเหลือเลย

๑๓. คนดี มิใช่ดี เพราะพูดดี
คนดี ต้องทำดี จึงจะได้ดี

ชีวิตและงานของผู้เขียน
พระครูธรรมสรคุณ (เขียน ขนฺธสโร)

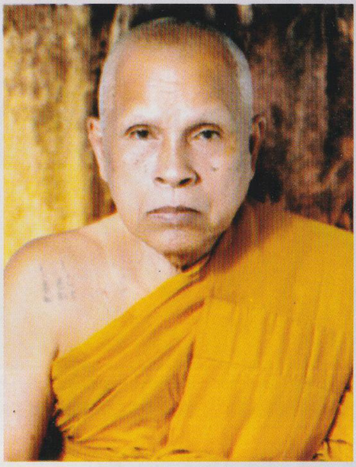

นามเดิม	นายเขียน ทองคำ
เกิด	วันที่ ๑๘ กุมภาพันธ์ ๒๔๗๓ ณ หมู่ที่ ๕ บ้านกระทิง ต.พลวง กิ่ง อ.เขาคิชฌกูฏ จันทบุรี
บิดา	นายทองอยู่ ทองคำ
มารดา	นางมุ้ง ทองคำ
การศึกษา	ป.๔ โรงเรียนวัดกะทิง
บวช	เมื่ออายุ ๒๑ ปี ใน พ.ศ.๒๔๙๔ สอบได้นักธรรมชั้นตรี
พ.ศ.๒๔๙๙	ท่านพ่อรุ่งมรณภาพ จึงได้รับแต่งตั้งให้เป็นเจ้าอาวาส
พ.ศ.๒๕๐๔	ได้รับตำแหน่งสมณศักดิ์ ชั้นประทวน ว่าที่พระครูเขียน
พ.ศ.๒๕๑๖	ได้รับพระราชทานสมณศักดิ์ เจ้าอาวาสชั้นตรี ว่าที่พระครูธรรมสรคุณ
พ.ศ.๒๕๑๖	ได้รับพัดพิเศษจากกระทรวงศึกษาธิการ คือ พัดพัฒนา
พ.ศ.๒๕๒๐	ได้รับพัดพิเศษ คือ พัดโครงการพระราชดำริสวนป่าสมุนไพร
พ.ศ.๒๕๒๘	เป็นเจ้าคณะตำบลชั้นตรี
พ.ศ.๒๕๓๓	ได้รับพระราชทานเป็น เจ้าคณะตำบลชั้นโท
พ.ศ.๒๕๓๘	ได้รับพระราชทานเป็น เจ้าคณะอำเภอมะขามชั้นโท
พ.ศ.๒๕๓๘	ได้ริเริ่มคิด โครงการนำวัดเข้าสู่โรงเรียน โดยการไปบรรยายหลายแห่ง แล้วนำร่องปฏิบัติจริง ณ อำเภอมะขามและกิ่งอำเภอเขาคิชฌกูฏ ตั้งแต่ พ.ศ.๒๕๓๙
พ.ศ.๒๕๔๑	ได้รับพระราชทานเป็น เจ้าคณะอำเภอมะขามชั้นเอก
พ.ศ.๒๕๔๑	จัดพิมพ์หนังสือเรื่อง นำวัดเข้าสู่โรงเรียน ออกเผยแพร่
พ.ศ.๒๕๔๑	จัดพิมพ์หนังสือเรื่อง อารยธรรมชองจันทบุรี-อาณาจักรจันทบูรณ์ เมืองเพนียด ครั้งที่ ๑ ออกเผยแพร่ และจัดพิมพ์ครั้งที่ ๒ เมื่อ ๒๕๔๔

พ.ศ.๒๕๔๖ ได้รับโล่เกียรติคุณผู้ทำคุณประโยชน์ด้านการแนะแนวชีวิตและสังคม ประจำปี ๒๕๔๖ จากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗

พ.ศ.๒๕๔๖ จากผลงานที่ปรากฏ ทำให้สภามหาวิทยาลัย มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย มีมติอนุมัติปริญญาพุทธศาสตร์มหาบัณฑิต กิตติมศักดิ์ แด่พระครูธรรมสรคุณ โดย **สมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปรินายก** เสด็จประทานปริญญา เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ณ หอประชุมพุทธมณฑล

รับโล่เกียรติคุณผู้ทำคุณประโยชน์ด้านการแนะแนวชีวิตและสังคม ประจำปี ๒๕๔๖ จากกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อวันที่ ๕ กรกฎาคม ๒๕๔๗

รับปริญญาพุทธศาสตร์มหาบัณฑิต กิตติมศักดิ์ จากสมเด็จพระญาณสังวร สมเด็จพระสังฆราช สกลมหาสังฆปรินายก เมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๔๖ ณ หอประชุมพุทธมณฑล

เทศกาลนมัสการ

รอยพระพุทธบาทเขาคิชฌกูฏ

เริ่มตั้งแต่ วันขึ้น ๑ ค่ำ เดือน ๓ ของทุกปี

ระยะเวลา ๖๐ วัน

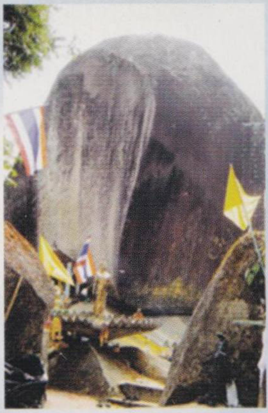

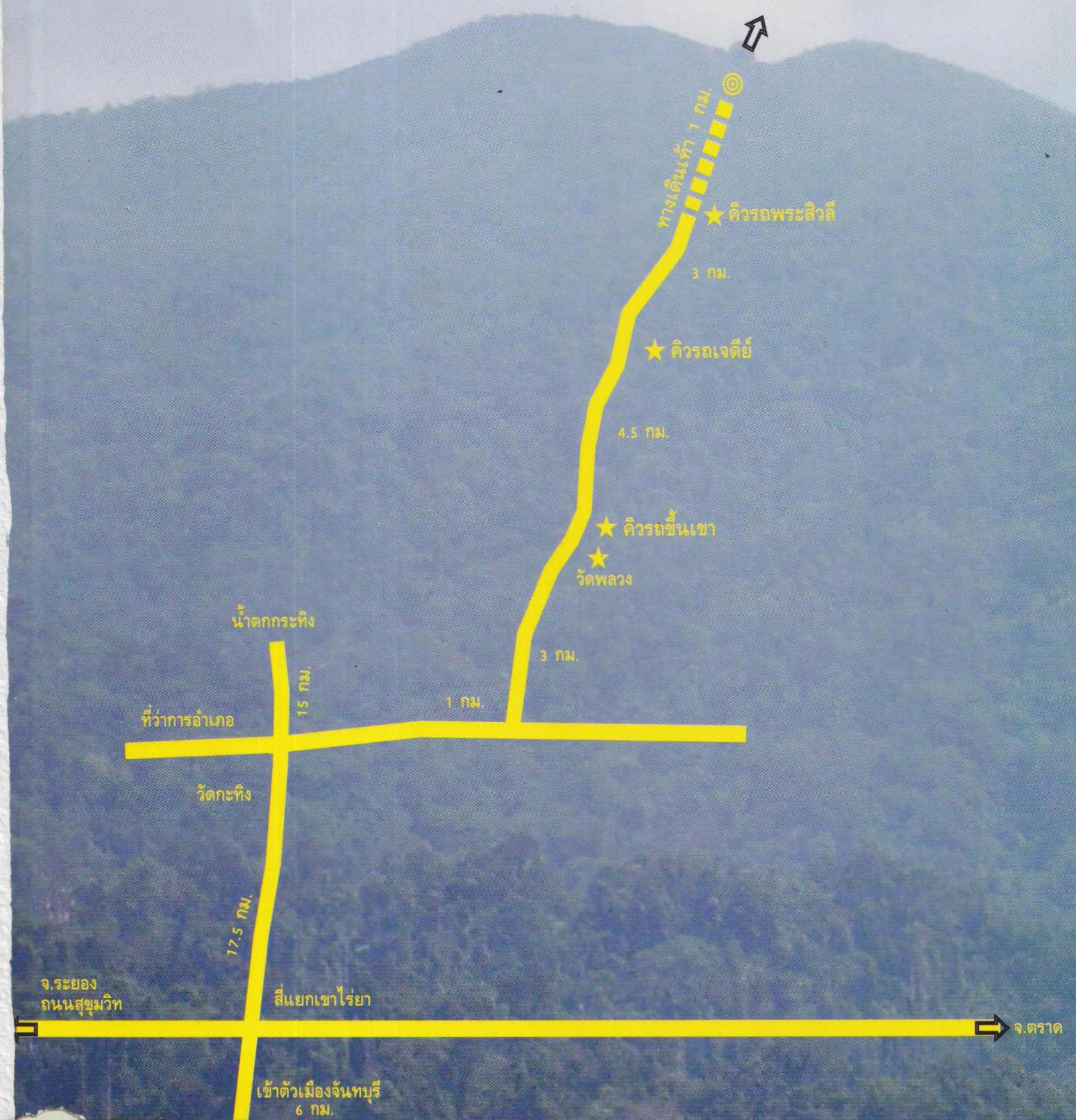

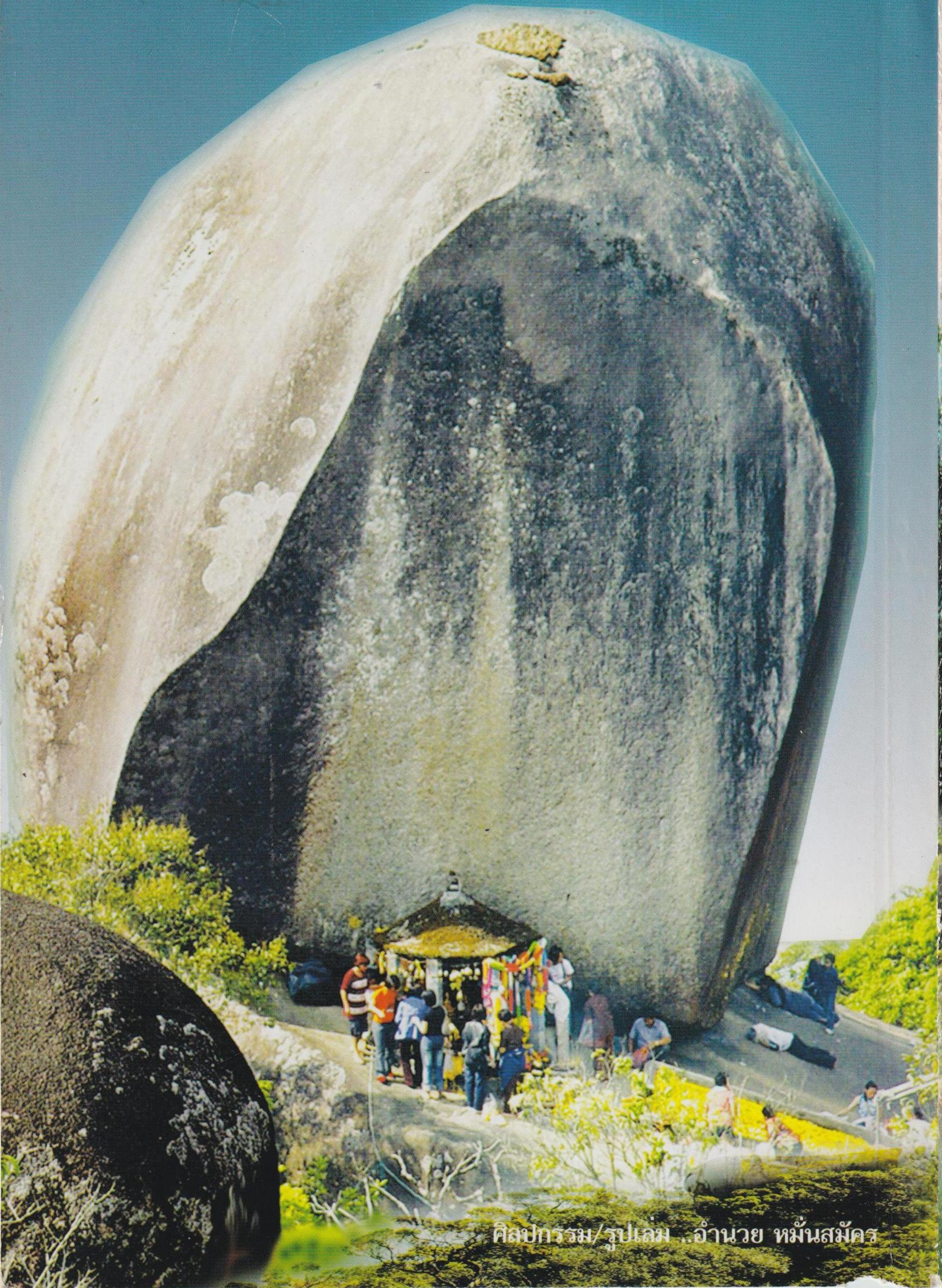

ศิลปกรรม/รูปเล่ม ..อำนวย หมั้นสมัคร